

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΥΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΒΑΛΤΟΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΣΕΛ. 40

ΑΡ. 12

ΕΡΤ

Στό προσεχές τεύχος
που θα κυκλοφορήσει
την προσεχή ΤΡΙΤΗ
θα διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ Ο ΤΡΕΛΛΟΣ
— ΜΑΓΟΣ —

μουλερ. Στο φιλμ αυτό στο ύποδο παρελαύνει όλη η ζωή της ζούγκλας υπάρχουν αναρίθμητες φρενιαντικές σκηνές. 'Αλλ' η πιο ανατριχιαστικές — και οι εκπληκτικότερες — είναι μια πάλη του Ταρζάν μ' ένα κροκόδειλο σε βάθος έννηα μέτρων κάτω από την επιφάνεια ενός ποταμού, και μια σκηνή στην οποία ο Ταρζάν πέφτει πάλι σ' ένα ποτάμι γεμάτο από κροκοδείλους για να γλυτώσει κάποιο φίλο του

ΣΕΜΝΥΝΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ

1ο Κουνέλι.—'Ο μπαμπάς μου έκανε σπουδαία καριέρα : Φαντάσου ότι τον έπιασε ένας κυνηγός και τον μετέτρεψε σε ... λαγό !

2ο Κουνέλι.—Αυτό δεν είναι τίποτα. Τον δικό μου τον πατέρα τον πήρε ένας έμπορος γουναρικών ... και τον μετέτρεψε σε ... λεοπάρδαλι !

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ
— ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Τις ημέρες αυτές γνωρίζεται στο Χόλλυγουντ η πιο εκπληκτική ταινία που έγινε ως τώρα. 'Η ταινία αυτή έχει τίτλο «'Ο Ταρζάν έναντίον των κροκοδείλων», και πρωταγωνιστεί σ' αυτήν ο περίφημος άστηρ και παρωταθλητής του κολυμβήματος Τζόννυ Βαϊσ-

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — 'Αριθ. 12

16 'Ιανουαρίου 1950

Διευθυντής : Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

'Επί της ύλης : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμή τεύχους δρχ. 2.000

Μολονότι ανεύθυνα για τις πράξεις τους, τὰ ζῶα πού ἐγκληματοῦν, τιμωροῦνται πολλές φορές ἀπό τοὺς νόμους τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸν πιό παραδειγματικὸ καὶ πιὸ ἐπίσημο καὶ σοβαρὸ τρόπο.

Μιά παρόμοια δίκη, ἀρκετὰ κωμική, ἔγινε πρὶν ἐξήντα χρόνια στὴ Κοῦβα, ὅταν οἱ Ἰσπανοὶ εἶχαν καταλάβῃ τὴ νῆσο. Οἱ τελευταῖοι πού ὡς σύμβολο τῆς πολεμικῆς ἱκανότητός των, εἶχαν ἓνα παπαγάλο, κεντημένο στὴ σημαῖα τους, εἰρωνεύονταν τοὺς ἰθαγενεῖς καὶ τοὺς ἀποκαλοῦσαν «γάτους». Μιά μέρα λοιπὸν τοῦ 1869 ἓνας Ἰσπανὸς σκοπὸς συνέλαβε ἐπ' αὐτοφῶρῳ μιὰ γάτα, νὰ ξεκκοκαλίζει ἓναν παπαγάλο. Τὸ ἐγκλημα ἦταν τρομερὸ κι' ἔθιγε ἀποκλειστικὰ τοὺς Ἰσπανοὺς. Ὁ στρατιώτης ἔκανε τὴν ἀναφορά του στὸν συνταγματάρχη κι' εὐθὺς ἀμέσως συνήλθε τὸ Ἐκτακτὸν Στρατοδικεῖο, μπρὸς στοῦ ὁποῖο προσήχθη ἡ δολοφόνος γάτα, γιὰ νὰ δικάσῃ. Ἡ ἐτυμηγορία ἦ-

ῆταν καταδικαστική: Ἡ γάτα ντουφεκίσθηκε μ' ὄλους τοὺς τύπους καὶ τὸ θῦμα θάφτηκε μ' ὅλες τὶς στρατιωτικὲς τιμές.

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΔΙΚΕΣ ΖΩΩΝ

—Στὴν πόλη Μχοῦ τῶν Ἰνδιῶν, πρὶν λίγα χρόνια, ἓνας ἐλέφας πέρασε ἀπὸ

δίκη στὸ στρατοδικεῖο, ἐπειδὴ σκότωσε τὸν ἀναβάτη του. Τὸ θῦμα εἶχε τὴν ἀπρονοησία νὰ τοῦ λιγοστέψῃ τὴν μερίδα τοῦ φαγιοῦ, πού τοῦχε βάλλει μπρὸς του. Ὁ πεινασμένος ὅμως ἐλέφας θύμωσε φαίνεται γι' αὐτὸ κι' ἐθεώρησε καλὸ νὰ τὸν ἀρπάξῃ μὲ τὴν προβοσκίδα του καὶ νὰ τὸν κολλήσῃ πάνω στὸν κορμὸ ἐνὸς δένδρου. Γι' αὐτὸ τοῦ τὸ ἐγκλημα ὁ ἐλέφας, δικάσθηκε «μ' ἐλαφρυντικά» καὶ καταδικάστηκε νὰ τιμωρηθῇ μὲ τριάντα ραβδισμοὺς κι' ἐπὶ τρεῖς μῆνες νὰ τραβάῃ μὲ τῶνα τοῦ πόδι τὸν κορμὸ τοῦ δένδρου ὅπου σκότωσε τὸν ἀναβάτη του. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἔγινε κι' ἔγινε μὲ ὄλους τοὺς τύπους. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν παρευρίσκοντο οἱ ἐλέφαντες τοῦ συν)γματος.

ΤΑ μυρμήγκια της Ζούγκλας είναι επικίνδυνα, δσάκις δὲ ἀποφασίσουν νὰ ἐπιτραπεύσουν ἀναδεικνύονται δεινοὶ καὶ εὐφυεῖς πολεμισταί. Ἡ στρατιωτικὴ τους παράταξις φθάνει πολλὰς σ' ἓνα μῆκος μεγαλεῖτερο ἀπὸ 100 μέτρα. Προχωροῦν κατὰ φύλαγγες ὀλικοθ πλάτους τριάμισι μέτρων. Οἱ φοβερὲς αὐτὲς ἐκ-

βρια στρατιά σὲ μυριάδες τεμάχια καὶ καταβροχθίζονται.

Τὰ μυρμήγκια τῆς ζούγκλας δὲν περιορίζονται μόνο σ' αὐτὴ τους τὴ λεία: Προσβάλλουν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκόμα.

"Ὅπως οἱ ἄνθρωποι τρώγουν τὸ ψωμί τους ψημένο, ἔτσι καὶ τὰ μυρμήγκια τὰ... καρβέλια τους τὰ ψήνουν

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

ΤΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

στρατεῖες λαμβάνουν τὴ νύχτα, ἂν τύχη δὲ καὶ καταληφθοῦν ἀπὸ κανένα ἀπρόοπτο φῶς, διαλύουν ἀμέσως τὴ παράταξί τους καὶ καταφεύγουν σὲ σκοτεινὰ μονοπάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν τὴν πορεία τους.

Τὸ στράτευμα αὐτὸ τῶν μυρμηγκιῶν ἐνσπείρει τὸν πανικὸ σὲ ὅλα τὰ ἔντομα τῆς ζούγκλας. Ἡ παρουσίᾳ τους σημαίνει γι' αὐτὰ βέβαιον ὄλεθρο. Κάνθηροι, σφήκες, φίδια καὶ διάφορα ἄλλα ἔντομα καὶ ἔρπετά... διαλύονται ἀπὸ τὴ μακά-

μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἡλίου ἔχουν τὸ μέγεθος τοῦ πιπεριοῦ κι' ὅταν ψηθοῦν ἀποκτοῦν ἓνα ἐρυθρόφαιο χρῶμα. Τὰ μυρμήγκια τῶν κήπων χτίζουν τίς φωληρὰς τους στὶς κορφὰς τῶν δέντρων γιὰ νὰ τίς προστατεύουν ἀπὸ τίς πλημμύρες. Τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν μυρμηγκιῶν ἀγαπᾷ πολὺ τὰ λουλούδια. "Ἐξω δὲ ἀπὸ τίς κατοικίες τους συχνὰ φυτρώνουν πρασινάδες ποὺ εἶναι δημιουργήματά τους.

Στὰ σπίτια τους ἡ κοσμικὴ κίνησι δίνει καὶ παίρνει.

•• ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΣΑΛΕΝΙΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

4ον

Ἡ Κυρία Ντολορὲς

Ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια της ἡ Ἀλίκη γύρευε νὰ θυμηθῇ τί τῆς εἶχε συμβῇ. Θυμόταν ὅτι ὅταν ἕνας ναύτης ἔφερε στὸν Ζοζούα τὴν ἀπάντησι στὸ τηλεγράφημα ποὺ εἶχε στείλει στὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Δημοσιογράφων, ὁ παράξενος ἐκεῖνος ἀντικαταστάτης τοῦ Κώστα πάνω στὸ ἀτσαλένιο νησί ἔδωσε διαταγὴ νὰ τοὺς συλλάβουν καὶ νὰ τοὺς δέσουν.

Ἐπειτα λιποθύμησε. Γιατὶ τοὺς ἔδεσαν;

Τώρα βριοκόταν λυτὴ στὸ κρεβάτι της. Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μπῆκε ἡ ὑπηρετρίστριά της.

— Ἐπὶ τέλους, Τζέιν, θὰ μάθω ἀπὸ σένα τί συμβαίνει. Χθὲς τὸ πρωῒ...

— Κάνει λάθος ἡ κυρία. Πᾶνε τρεῖς ἡμέρες ἀπὸ τὸ πρωῒ ἐκεῖνο ποὺ βρίσκεται λιποθυμισμένη στὸ κρεβάτι της.

— Τρεῖς μέρες!

— Ἀλλὰ... δὲν καταλαβαίνω.

— Ἡ κυρία ἄς ντυθῇ τώρα ν' ἀνεβῇ ἐπάνω, καὶ θὰ καταλάβῃ....

Ἡ Ἀλίκη ντύθηκε γρήγορα γιατί βιαζόταν νὰ μάθῃ.

Ἡ Τζέιν, ἡ ὑπηρετριά της, τὴν συνόδεψε ὥς τὸ σαλόνι, κι' ἐκεῖ ἀνοίγοντας τὴν πόρτα ἀνήγγειλε:

—Ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη Γαλάνη.

Ἡ Ἀλίκη μπήκε στὸ σαλόνι. Ἐκεῖ ὁμῶς ἀντίκρουσε μιὰ γυναῖκα νὰ τὴν περιμένῃ. Ἡ Ἀλίκη μένει κατὰπληκτη.

—Μὴν ἐκπλήττεσθε, τῆς λέγει ἡ γυναῖκα ἐκείνη. Περιμένα κι' ἐγὼ νὰ κάνω τὴ γνωριμία σας, Δ)νὶς Ἀλίκη....

Αὐτὴ ποὺ τῆς μιλοῦσε ἦταν μιὰ ψηλὴ, μελαχρινή, πολὺ ὥρατα γυναῖκα. Φορᾶ στολὴ καὶ πηλίκιο ἀξιωματικοῦ.

—Δὲν μὲ γνωρίζετε, βέβαια; συνέχισε ἡ ἄγνωστη. Νὰ συστηθῶ, λοιπόν, γιὰ νὰ μὲ μάθετε: Εἶμαι ἡ νέα ἰδιοκτήτρια τοῦ ἀτσαλένιου κήπου, εἶμαι ἡ Σενιόρα Ντολорὲς Φραντσέσκο Ἀλ Μερίντα,...

Μιὰ κραυγὴ ξέφυγε ἀπὸ τὰ στήθη τῆς Ἀλίκης. Ὅπισθοχώρησε μὲ τρόμο, ἐνῶ ἡ ἄλλη, ἡ Ντολорὲς συνεχίζει νὰ τῆς λέγῃ:

—Νόμισες πὼς θὰ μᾶς ξεφύγῃς ἔ; Εἶμαι ἡ χήρα ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐσκότωσες. Μάλιστα ἡ χήρα τοῦ Ἀλ Μερίντα ποὺ ἤρθε νὰ κανονίσῃ τοὺς λογαριασμοὺς της μὲ τὴν Ἀλίκη Γαλάνη, τὴ δολοφόνου!

Πρόσωπο μὲ πρόσωπο

Ἐπεκράτησε μιὰ μεγάλη σιωπὴ. Ἡ Ἀλίκη ἔνοιωθε νὰ τὴν περιλούη κρύος ἰδρώς. Νομίζει ὅτι ζῇ ἓνα φρικτὸ ἐφιάλτη.

Ἡ ἄλλη συνεχίζει νὰ τὴν εἰρωνεύεται.

—Σύνελθε, κορίτσι μου, μὴν κάνεις τέτοια μούτρα. Φαντάσου νὰ σ' ἐβλεπαν οἱ θεαταὶ τοῦ κινηματογράφου, ποὺ θέλεις νὰ τοὺς παραστήσῃς καὶ τὴν ἡρωίδα τῆς ζούγκλας.

Ἡ Ἀλίκη σούφρωσε τὰ φρύδια της. Τώρα νοιώθει τὸ αἷμα νὰ ἀνεβαίνει στὸ πρόσωπό της. Καὶ ἀγριεύει.

Ἡ ἄλλη ὁμῶς τὴν πλησιάζει:

—Συνήλθες, λοιπόν; Τόσο τὸ καλλίτερο. Ἔτσι οἱ προτιμῶ! Ἐξ ἄλλου δὲν θὰ προφτάσῃς νὰ ἐκτελέσῃς τὰ σχέδιά σου. Δὲν θὰ παίξῃς στὸν κινηματογράφο. Τελειώνουν κι' οἱ δικές σου ὥρες. Ἡ Ἀλίκη Γαλάνη εἶναι ὁ φονιάς τοῦ ἀντρα μου; Ἡ Ἀλίκη Γαλάνη πρέπει νὰ χαθῇ, νὰ μὴν ὑπάρχῃ πιά.

Καὶ ἀρπάζοντας τὴν Ἀλίκη ἀπὸ τὸ χέρι, τὴν τράβηξε ἀπότομα καὶ τῆς εἶπε:

—Νόμισες πῶς γλύττωσες, ἔ; Ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι μου παρ' ὅλες τίς ἀπόπειρες νὰ σὲ σκοτώσουν δὲν τὰ κατὰφεραν, ἔ; Νομίζεις ὅτι κατέθεσα τὰ ὅπλα; Ὁχι! Ὁ Φραντσέσκο Ἀλ Μερίντα ζητεῖ ἐκδίκησι. Θὰ τὸν ἐκδικηθῇ ἡ γυναῖκα του, ἐγώ! Λοιπόν, νᾶμαι, ἦρθα νὰ ἐκδικηθῶ. Καὶ βρῖσκεσαι στὴ διάθεσί μου.

Μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι τοῦ κορμιοῦ ἡ Ἀλίκη ξεφεύγει ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Ντολορές κι' ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

—Κώστα! Ἐδῶ! Ζοζούα, Κέσνελ, Τζέιν! Βοήθεια.

Ἡ Ντολορές ἄρχισε νὰ γελά. Ἡ Ἀλίκη τρέχει νὰ βγῇ ἀπὸ μιὰ πόρτα τοῦ σαλονιοῦ, ἐκεῖ ὁμῶς βρῖσκει ἕνα ναύτη μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι. Ὁπισθοχωρεῖ. Τρέχει σ' ἄλλή πόρτα. Κι' ἐκεῖ τὰ ἴδια.

—Μὴ ζητεῖς νὰ φύγῃς. Βρῖσκεσαι στὰ χέρια μου.

Ἐκείνη τῇ στιγμῇ ὁμῶς μπῆκε στὸ σαλόνι καὶ κάποιος ἄλλος. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τίς φαβορίτες. Ὁ ψευτοδιοικητὴς τοῦ ἀτσαλένιου νησιοῦ, ποῦ τὸν ζήτησε ὁ Ζοζούα.

—Ὅττο Σρέμπερ, φώναξε ἡ Ντολορές, πὲς σὲ παρακαλῶ στὴ δεσποινίδα πῶς βρισκόμαστε ἐμεῖς ἐδῶ ἐπάνω.

—Στάς διαταγὰς σας, κυρία μου.

Καὶ ὁ Σρέμπερ διηγῆθη:

—Ὁ Ἀρχηγός μας ζήτησε ἕνα ποσὸν ἀπὸ τὴν δεσποινίδα ἐδῶ. Ἐκείνη δὲν τοῦ τῶδωσε, τότε ὁ Ἀλ

Μερίντα πήγε σπίτι της, καθάρισε τούς αστυνομικούς που τή φόλαγαν κκι τής έζήτησε αὐτοπροσώπως τὸ ποσόν. Ἡ δεσποινὶς ἀπὸ δῶ τὸν ἐδολοφόνησέ.

—“Οχι! φώναξε ἡ Ἀλίκη. Ὑπεράσπισα τὸν ἑαυτό μου . . .

—Σιωπή! διέταξε ἡ Ντολорές. Θὰ ἀπολογηθῆς κατόπιν καὶ ἂν σοῦ τὸ ἐπιτρέψω. Συνέχισε, Ὅττο,

Ὁ Ὅττο συνέχισε :

—Τότε ἡ χήρα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἀποφάσισε τὸ θάνατο τῆς Ἀλίκης Γαλάνη νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ἀρχηγό. Πέντε ἀπόπειρες ἀπέτυχαν. Τότε ἡ γυναῖκα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἀποφάσισε ν' ἀναλάβῃ μόνη της, νὰ ἐκδικηθῇ μὲ τὸ ἴδιο της τὸ χέρι . . .

»Ἐτοί δταν ἔμαθε ὅτι φεύγεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ μὲ τὸ ἀεροπλάνο σου καὶ ὅτι τελικῶς θὰ κατέφευγες σ' αὐτὸ τὸ ἀτσαλένιο νησί...

—Ἀδύνατον! Κανεὶς δὲν τῷξερε πῶς θάρχόμουνα ἐδῶ. Μόνον οἱ ἔμπιστοι φίλοι μου Ζοζούα καὶ Κέ-σνελ καὶ ἡ πιστὴ μου ὑπηρέτρια ἡ Τζέιν.

Ἡ Ντολорές ἐγέλασε :

—Ἡ πιστὴ σου ὑαηρέτρια, ἡ Τζέιν. Βλέπεις πῶς δὲν ξέρεις τὸνομά της; Δὲν λέγεται Τζέιν, κοπέλλα μου, ἀλλὰ Μαρία Ἐλ Πότο.

—Ἡ Τζέιν; Ὑπηρετοῦσε ἐμένα καὶ ἦταν δική σας; Τώρα καταλαβαίνω.

Ὁ Ζοζούα ἐσύ-
στησε στὴν
Ἀλίκη τὸν ἀν-
άντικαταστάτη
τοῦ Κώστα.

—Μάλιστα, ἡ Μαρία ἠθελε κι' αὐτὴ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ἀρχηγό της, καὶ μᾶς πληροφοροῦσε κάθε κίνησί σας.

Καὶ τῆς διηγῆθηκε τὰ ὑπόλοιπα :

Ὅταν εἰδοποιήθησαν ἀπὸ τὴν Μαρία τὴν ὑπηρέτριά της ποῦ πᾶνε, ἡ συμμορία πῆρε δύο ἄ-

εροπλάνα καί κατευθύνθηκαν κι' αὐτοί στο ἴδιο νησί. Ἐκεῖ κατὰ διαταγὴν τῆς Ντολорές ἐξουδετέρωσαν τοὺς ναῦτες τοῦ νησιοῦ, καί ἔδωσαν τὸν Κώστα. Φόρεσαν τὰ ροῦχα τους, καί νά τώρα τὸ Ἀτσαλένιο Νησί βρισκόταν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ντολорές.

— Ἄ, ἄθλιοι . . . σκοτώσατε τὸν Κώστα, φώναξε ἡ Ἀλίκη.

— Ὅχι, μικροῦλα μου, ὁ Κώστας σου βρίσκεται ζωντανός. Ὅλοι εἶναι ὅμως αἰχμάλωτοί μου, ὁ Κώστας σου, οἱ ναῦτες καί οἱ δυὸ σου σύντροφοι ὁ Ζοζούα καί ὁ Κέσνερ. Κι' ἐπειδὴ ὁ μάνατζέρ σου ὁ Ζοζούα εἶχε κάνει τὴν ἀνοησία νά τηλεγραφήσῃ ποῦ βρισκόσαστε ἀπεφάσισα νά κάνω τὸ ἀτσαλένιο νησί δικό μου καί νά ἐκδικηθῶ ἐσᾶς. Καί τώρα, γιὰ νά ξέρεις, σηκώσαμε ἄγκυρες καί ταξιδεύομε. Κανέννας δὲν θὰ σᾶς βρῇ, γιατί ἐκεῖ ποῦ διέταξα ἐγὼ νά πᾶμε δὲν θὰ μᾶς βροῦνε ποτέ.

— Καί τί σκοπεύεις νά μὲ κάνεις;

— Ἐσκώτωσης τὸν ἄντρα μου. Ἐγὼ θὰ μποροῦσα νά σὲ σκοτώσω. Νά σοῦ γδάρω τὴ μούρη μὲ τὰ νύχια μου, νά σοῦ μπήξω τὸ στιλέτο μου στὴν καρδιά σου. Δὲν θὰ τὸ κάνω. Θὰ κάνω κάτι τὸ τρομερό. Θὰ ὀδηγήσω τὸ ἀτσαλένιο νησί στο Νησί τῶν Λεπρῶν κι' ἐκεῖ θὰ σὲ βγάλω. Θὰ σὲ παραδώσω στοὺς λεπροὺς νά σὲ κολλήσουν ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τους, νά ὑποφέρῃς σ' ὅλη σου τὴ ζωὴ. Ἐτοί ἡ ἐκδίκησίς μου θὰ εἶναι τελεία.

(ἀκολουθεῖ)

Τρία Έλληνόπουλα

== ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ

— 12 —

Έκείνο που ανέκάλυψε όμως ο Μπάσος ήταν ένα συρτάρι ξύλινο επάνω στο οποίο ήταν σκαλισμένες οι λέξεις: «Έν τούτω νίκα».

Όλ' αυτά βέβαια ήταν περίεργα, γιατί το ημερολόγιο του Ρωμιού δεν τα ανάφερε. Μήπως βρισκόταν κατά λάθος σε κανένα άλλο σπήλαιο;

Περίεφερε το φως του φαναριού σε όλες τις διευθύνσεις, τέλος έχωσε το φως μέσα στη σκοτεινή τρύπα που ήταν επάνω από το κρεβάτι.

Αυτό ήταν!

Έκεί μέσα βρισκόταν ένα ξύλινο κουτί αρκετά μεγάλο. Έχωσε το χέρι του και άρχεισε να το τραβή προσεχτικά έξω. Ήταν βαρύ, Τόπιασε με τα δύο του χέρια και το έβγαλε έξω από την τρύπα. Το ά-

κούμπησε χάμω. Έδίσταζε να τάνοιξη. Είχε ακούσει ότι στην Αφρική υπήρχαν πολλά φιδιά που κοιμόντονσαν κουβαριασμένα για πολλά χρόνια.

Τράβηξε από τη μέση του ένα μαχαίρι και το ξεσκέπασε. Απάνω-πάνω υπήρχε ένα πιστόλι, το έβγαλε και το ακούμπισε χάμω. Παρακάτω υπήρχε ένα πηλίκιο, έπειτα μια στολή. Δεν είχε καιρό να κοιτάξει σε ποιο στρατό ανήκαν αυτά. Τέλος υπήρχε ένα γράμμα. ο Μπάσος το άνοιξε και διάβασε:

«Κάτω από το κρεβάτι μου υπάρχει ένας λάκκος. Έκεί βρίσκεται ο θησαυρός του Τιμπούρ. Αν δεν γυρίσω από

Στα προηγούμενα τεύχη 1—12 δημοσιεύονται τα πρώτα 12 μέρη. Ζητήστε τα από τα γραφεία μας. Γερανίου 45.

τὴν ἀποστολὴν ποὺ πηγαίνω, κι' ἂν ἔχουν περάσει πέντε χρόνια ἀπὸ σήμερα, αὐτὸς ποὺ θὰ βρῇ τὸ κουτί νὰ πάρῃ διὸ βρῇ γιὰ ἐνθύμιον. Δὲν ἔχω κανένα συγγενῇ κανένα κληρονόμο. Ὅποιοσδήποτε ἂς ἀφήσει τὸ νομὰ του μέσα στὸ κουτί καὶ ἂς γίνη κληρονόμος μου».

ΜΩΡΙΣ ΛΑΦΩΡ

—Βρὲ τὸ μακαρίτη τὸ Λαφώρ, ποῖος ξέρει τί νὰ ἔχη μέσα στὸ λάκκο. Παραμέρισε τὸ κρεβάτι καὶ βρῆκε τὸ λάκκο. Καὶ μέσα σ' αὐτὸν ἓνα δέμα.

Τὸ ἀνοιξε μὲ λαχτάρα. Βρῆκε ἓνα κουτί καὶ μέσα σ' αὐτὸ περὶ τὰ ἑκατὸ ἐκλεκτά, μεγάλα διαμάντια.

Ἔχωσε τὸ κουτί μέσα στὸν τορβά του κι' ἔρριξε μιὰ κάρτα του μέσα στὸ λάκκο.

Αὐτὴ ἦταν ἡ περιπέτεια τοῦ κρυμμένου θησαυροῦ. Ὅχι ὅπως τὴν ἔγραφε τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Ρυμιοῦ, ἀλλὰ πὺς ἔτοιμη καὶ ραφιναρισμένη.

Γι' αὐτὸ ὁ Μπάσος ἔκλεισε τὸ μάτι μ' ἓνα χαμόγελο στὸ Λιμαδόρο καὶ τοῦ χαμογέλασε. Γι' αὐτὸ τοῦ ψυθίρησε :

—Αὐριο φεύγουμε.

Ἐπίλογος

Οἱ τρεῖς νέοι, οἱ ὁποῖοι ἔ-

φυγαν ἓνα βράδυ κρυφὰ ἀπὸ τὸ Τουρκολίμανο, γύρισαν μιὰ μέρα στὸν Πειραιᾶ, ἄνδρες πιά ἡλιοκαμένοι, μεστωμένοι.

Ἐπέρασαν ἡμέρες γεμάτες κινδύνους καὶ τώρα ἔφθαναν στὸ ἀπάνεμο λιμάνι τῆς γαλήνης.

Θὰ θυμᾶται, βέβαια ὁ ἀναγνώστης τὴν ὑπέροχη σκηνὴ μεταξὺ Μπάσου καὶ Λιμαδόρου.

Ὅπως τὸ εἶπε ὁ Μπάσος ἔτσι κι' ἔγινε. Τὴν ἐπομένη ὁ Μπάσος συγκέντρωσε ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς του καὶ ἀφοῦ τοὺς συνεχάρη γιὰ τὸ ξεπάστρεμα τῶν ἀνεβάλων τοῦ Τοχοτοῦ, τοὺς ἀνεκοίνωσεν ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του ἀναχωροῦν γιὰ λίγο καιρὸ κι' αὐτὸ γιὰ νὰ πᾶνε νὰ προμηθευθοῦν ὅπλα. Τοὺς συμβούλεψε νὰ εἶναι μονιασμένοι καὶ νὰ ἀγαπᾷ ὁ ἓνας τὸν ἄλλο γιὰ νὰ προοδεύσουν.

Τὴν προηγουμένη τῆς ἀναχωρήσεως ἐδόθη ἀπὸ τοὺς Καφίρ πρὸς τιμὴν τῶν φίλων τῶν λευκῶν, μιὰ πολὺ μεγάλη γιορτὴ.

Ὁ Μηχανέας γιὰ τελευταία φορὰ ἔκανε ἐπίδειξι τῶν ταχυδακτυλουργιῶν του καὶ τῶν μαγικῶν σκηνῶν, ὁ Μπάσος ἔκανε ἐπίδειξι τῆς κιθάρας του καὶ τῆς ὥραιάς φω-

νῆς του καὶ ὁ Λιμαδόρος ἔκα-
νε ἐπίδειξι τῆς σιωπῆς του
ὥπως πάντοτε.

Τὸ πρωῒ, οἱ μαῦροι τοὺς
κατευόδωσαν μὲ τὰ δάκρυα
στὰ μάτια. Ὁ Μπάσος πῆρε
μαζί του καμμιὰ εἰκοσαριά
κάρρα διάφορα εἶδη τῆς Ἀ-
φρικῆς καὶ τὸ κουτί του μὲ
τοὺς κρυμμένους θησαυροὺς.

Ὁ Μπάσος ὠδηγοῦσε. Δὲν
γύρισε πίσω νὰ πᾶν ἀπὸ τὸ
δρόμο πού ἦρθαν. Ἀπὸ κἀτι
πληροφορίες πού εἶχε μαζέ-
ψει ἀπὸ μαύρους ἔμαθε ὅτι
δέκα ἡμέρες μακριὰ ἀπὸ τὸ
μέρος πού βρισκόντουσαν ὁ-
πῆρχε μιὰ μεγάλη πολιτεία
μὲ θάλασσα. Ἡ θάλασσα εἶ-
χε πολὺ μεγάλες βάρκες πού
ἔβγαζαν μαῦρο καπνό.

Ὁ μπάσος κατάλαβε τότε
ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ λιμάνι μὲ
βαπόρια.

Ἐπῆρε λοιπὸν αὐτὴ τὴν
κατεύθυνσι καὶ πράγματι ἔ-
παιτα ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέρες
ἐβγήκαν στὴν πρωτεύουσα τοῦ
Βελγικοῦ Κογκό.

Τὰ μάτια τους ἐδάκρυσαν
ὅταν ἐπάτησαν βαπόρι. Ἐνό-
μισαν ὅτι μπῆκαν κι' ὅλας σὲ
ἐλληνικὸ ἔδαφος.

Ἐπειτα ἀπὸ πέντε μηνῶν
ταξίδι, γιατί ἐπέρασαν πρὶν
ἀπὸ ὅλες τις κυριώτερες πό-
λεις τῆς Εὐρώπης γιὰ νὰ
πουλήσουν τὰ πολύτιμα προϊ-

όντα τῆς Ἀφρικῆς, ἓνα πρωῒ-
νὸ μπαρκάρισαν ἀπ' τὸ Τριέ-
στι κι' ἔφτασαν στὸν Πειραιᾶ.

Γονάτισαν καὶ φίλησαν τὶς
πέτρες τοῦ λιμανιοῦ πρώτα
κι' ἔπειτα πῆγαν κατ' εὐθεί-
αν στὴν ἐκκλησία τ' Ἀη Νι-
κόλα, ἀναψαν μεγάλα κεριά
κι' ἐκρέμασαν τὰ ταξίματα
πού εἶχαν κάνει στὸν Ἅγιο.

Ἀπὸ τοὺς * * * τρεῖς αὐτοὺς
τολμηροὺς μόνο ἓνας διετή-
ρησε τὴν περιουσία του ὁ Λι-
μαδόρος.

Ἔχει φτιάσει ἓνα ἀπὸ τὰ
μεγαλύτερα ἐργοστάσια μηχανι-
κῆς καὶ ζεῖ πλουσιοπάροχα.

Ὁ Μπάσος καὶ ὁ Μηχανέ-
ας τάφαγαν μέχρι δεκάρα.
Πάντως ζοῦν ἀξιοπρεπῶς μὲ
τὴν οἰκογένεια πού ἔχουν σχη-
ματίσει καὶ μὲ τὶς δουλιές πού
ἐργάζονται.

Παραλείψαμε νὰ ἀναφέ-
ρουμε μιὰ λεπτομέρεια.

Ὁ Λιμαδόρος παντρεύτηκε
μὲ τὴν ἀρραβωνιαστικιά τοῦ
Ρωμοῦ ἐκείνου ὁ ὁποῖος χά-
θηκε μέσα στὰ παρθένα δάση.

Κάθε χρόνο οἱ τρεῖς φίλοι
συναντῶνται καὶ γιορτάζουν
τὴν ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς
τους ὡς ἡμέρα σωτηρίας. Οἱ
τρεῖς φίλοι ὑπῆρξαν σύμβολον
τόλμης, ἡρωϊσμοῦ καὶ ἐλλήνι-
κῆς ἐξυπνάδας.

ΤΕΛΟΣ

Ο ΡΑΚΟΥΤΟΥΑΡΙΣΟΥΑ ήταν ένα ωμορφο, ψηλό, γερό παλληκάρι που του άρεσε να αναλαμβάνει τις πιο επικίνδυνες αποστολές και να γυρίζει πάντοτε νικητής.

Γι' αυτό όταν δύο φίλοι του του πρότειναν να κυνηγήσουν ρινόκερους και κροκοδείλους στο ποτάμι, έδέχθη άμέσως. Έτσι ένα πρωί έγκατέλειψαν το χωριό τους και τράβηξαν για το ποτάμι.

— "Αν μου φέρετε δέκα κροκοδείλους και τρεις ρινόκερους τούς είχε πει ο Ρωμιός Νίκος Μπακλώρης που ήταν έγκατεστημένος στη Σαγκατάγκα, θα σας δώσω ένα βαρέλι «νερό της φωτιάς»".

Ο Μπακλώρης έκανε μεγάλο έμπόριο από διάφορα δέρματα και τ'άστελνε με τα δύο καϊκια που είχε σε διάφορες αγορές και τα πουλούσε.

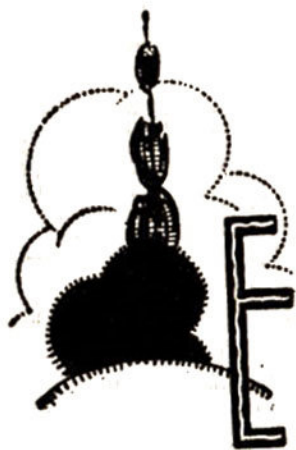
Ο Ρακουτουαρισούα ήταν βέβαιος πως θα έπιανε τους και τους ρινοκέρους. Πολλές φορές είχε κυνηγήσει τέτοια θηρία. Ήταν, λοιπόν, γι' αυτόν ένα παιχνιδάκι. Το καταληλότερο όμως μέρος για τέτοιο κυνήγι ήταν ένα μέρος βαλτώδες που ήταν σαν μικρός παραπόταμος του ποταμού Κόγκο.

* Νερό της φωτιάς, αποκαλούν οι μαύροι τα ποτά που έχουν οινόπνευμα και καίνε.

Ὁ παραπόταμος αὐτός δὲν εἶχε παρά μισό μέτρο νερό κι' ἀπὸ κάτω ἦταν ὅλο λάσπη. Μιά λάσπη ὅμως τρομερὴ καὶ ἀπαίσια. Ἀλλίμονο σὲ κείνον ποὺ δὲν ἤξερε καὶ πατοῦσε ἐκεῖ μέσα. Οὐτε μποροῦσε νὰ κολυμπήσει. Οὐτε καὶ νὰ ξαναβγῇ. Ἡ λάσπη ὑποχωροῦσε διαρκῶς καὶ τὸν ρουφοῦσε στὰ βάθη ὡς ποὺ πνιγόταν καὶ πέθαινε.

Σ' αὐτὸν ὅμως τὸν βάλτο, ὁ ὁποῖος ὠνομαζόταν ἀπὸ τοὺς ἀγρίους καὶ «Βάλτος τοῦ Θανάτου» ὑπῆρχαν πολλοὶ κροκόδειλοι.

Ἐκεῖ, λοιπόν, σ' αὐτὸ τὸ Βάλτο τοῦ Θανάτου τράβηξε ὁ Ρακουτουαρισούα μὲ τοὺς δύο συντρόφους του.

ΚΕΙΝΕΣ ὅμως τίς ἡμέρες εἶχαν ἔλθει ἀπὸ ἀνατολὰς ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ Σουδάν καμμιὰ εἰκοσαριὰ εὐρωπαῖοι νὰ ἐξερευνησουν τὴ Ζοῦγλα καὶ συγκεκριμένως νὰ βροῦν θησαυρούς, καὶ ἂν δὲν εὔρισκαν διαμάντια καὶ χρυσάφι τοῦλάχιστον νὰ σκοτώναν ὡραῖα ζῶα καὶ νὰ παίρνουν τὰ τομάρια τους.

Ἔτσι, λοιπόν, οἱ λευκοὶ κατασκήνωσαν στὴν ἀνατολικὴν δόχθι τοῦ Κόγκο καὶ ἔκαναν σχέδια ἀπὸ ποῦ νὰρχίσουν τὴν ἐρευνά τους.

— Δὲν θὰ κάνωμε τίποτα, ἔλεγε, ὅμως, ὁ ὑπαρχηγὸς τῆς ομάδος αὐτῆς, ὁ Ἀλμπέρτος, διότι δὲν ξέρωμε τὰ μέρη. Ἄν πέσωμε σὲ καμμιὰ παγίδα μαύρων ;

— Ἐχομε ὅπλα καὶ θὰ τοὺς χτυπήσουμε, ἔλεγε ὁ ἀρχηγός, κάποιος Μπόρτ, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξερε καλὰ - καλὰ οὔτε ἀπὸ ποῦ κατῆγεται, γιατί ὅλα του τὰ χρόνια ἀπὸ νέος 25 ἐτῶν τᾶχε κάνει σὲ φυλακές.

Ὁ Ἀλμπέρτος κούνησε τὸ κεφάλι του διστακτικὰ καὶ εἶπε :

— Νά μπορούσαμε τουλάχιστον νά στρατολογήσουμε μερικούς μαύρους από κανένα χωριό έδω κοντά.

— Δέν είναι άσχημη ή ιδέα σου, του ειπε ο 'Αρχηγός Μπάρτ.

Καί έστειλαν σ' ένα χωριό πού βρισκόταν είκοσι μίλλια μακριά από την κατασκήνωσι νά ζητήσουν καμμιιά δεκαριά μαύρους ως βοηθούς.

— Οι μαυροι όταν ειδαν νά τους προσφέρεται ζάχαρι σέ κομμάτια, και άλλα μικρά δώρα, δέχθηκαν ευχαρίστως και άκολούθησαν τους άπεσταλμένους τ ο υ άρχηγού Μπάρτ.

"Όταν εφθασαν όμως στην κατασκήνωσι ο 'Αρχηγός Μπάρτ άφου έδωσε έ ν τ ο λ ή στους άνθρώπους τους νά τρομοκρατήσουν με τά τουφέκια λίγο τους μαύρους για νά τους έχη ύποχειριους, πήρε τόν 'Αλμπέρτο κ' έφυγε νά πάη νά σκεφθί με τί τρόπο θά χρησιμοποιούσαν αύτούς τους μαύρους.

Συζήτησαν αρκετή ώρα. Καθένας ειπε τη γνώμη του προσπαθώντας νά βρούν τόν καλύτερον και πιό σίγουρο τρόπο για νά πετύχουν τους σκοπούς τους, άδιαφορώντας για τη ζωή των μαύρων.

Τέλος γύρισαν, άφου κατέστρωσαν τά σχέδιά τους.

Οι άνθρωποι του άρχηγού Μπάρτ τρομοκρατούσαν τους μαύρους.

Ο ΣΧΕΔΙΟ του 'Αρχηγού Μπάρτι και του υπαρχηγού του 'Αλμπέρτου ήταν νά μπουν στην Ζοβγκλα κ' ἐκεῖ νά σκοτώσουν ὅσα θηρία μπορέσουν πιδ πολλά, νά τὰ γδάρουν καὶ νὰ πάρουν τὰ δέρματα.

"Ἐπειτα νά ἐρευνήσουν μήπως ὑπῆρχε καμμιά περιοχὴ ἐκεῖ κοντά πού νά μποροῦσαν νά βροῦν διαμάντια.

'Αφοῦ τρομοκράτησαν, λοιπὸν τοὺς μαύρους, τοὺς ἐξήγησαν μὲ νοήματα καὶ χειρονομίες τί ἤθελαν ἀπ' αὐτοὺς.

'Εκεῖνοι κατὰλαβαν τί γύρευαν οἱ λευκοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι. "Ἐλα, ὅμως, πού εἶχαν διαταγὴ ἀπὸ τὸν Ταρζάν νά μὴ σκοτώνουν ἐλέφαντες καὶ λιοντάρια. "Ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα ζῶα πού ἦσαν αἱμοβόρα ὅπως τοὺς κροκοδείλους τοὺς ρινόκερους καὶ τὶς λεοπαρδάλεις ἀπ' αὐτὰ εἶχαν μόνο τὸ δι-

Ὁ Ταρζάν εἶχε βγῆ περίπατο μὲ τὴν Τζέιν.

καίωμα να σκοτώσουν. Γι' αυτό έδιστασαν όταν κατάλαβαν ότι οι λευκοί ζητούσαν έλέφαντες για τα δόντια τους, που ήσαν πολύτιμα, και λεοντάρια για το δέρμα τους. Κι' όλοι τους με μιὰ κραυγή άρχισαν να φωνάζουν :

—Ταρζάν ! Ταρζάν !

Ότε ό 'Αργηγός Μπάρτι, ούτε ό 'Αλμπέρτος κατάλαβε τί έννοούσαν. Νόμισαν ότι ή λέξις Ταρζάν θα ήταν καμμιὰ κραυγή τρόμου.

Οι μαύροι όμως επέμεναν και στο τέλος έπειδή δέν μπορούσαν να συνεννοηθούν αποφάσισαν να οδηγήσουν τους λευκοός στον Ταρζάν για να συνεννοηθούν μαζί του.

ΤΑΡΖΑΝ, όμως, την ήμέραν εκείνην έτυχε να μη βρίσκεται και πάλι μακριά άπ' αυτήν την περιφέρεια. Είχαν βγή περίπατο με τη γυναίκα του τη Τζέιν. 'Ο Ταρζάν όταν ξυπνούσε κάθε πρωτ' άρεσε να πηδά από κλαρί σε κλαρί και να πηγαίνει στα καθα-

ρά νερά του ποταμού Κόγκο και να παίρει το μπάνιο του.

Τόν ακολουθούσε όμως πάντοτε και ή Τζέιν ή όποια τρελλαινόνταν για κολύμπι και για μακρυές βουτιές κάτω άπ' το νερό. 'Εκεί έπαιζαν οι δυό τους κυνηγώντας ό ένας τόν άλλον μέσα στο νερό.

Πράγματι, λοιπόν τη ήμέρα εκείνη άφου διέτρεξαν αρκετά χιλιόμετρα πηδώντας από σχοινοκλάδι σε σχοινοκλάδι έφθασαν στην όχθη του ποταμού όπου φύλαγαν κάτω από θάμνους μιὰ μονόξυλη βαρκούλα.

'Η Τζέιν έτρεξε πρώτη, την ξεσκέπασε την έρριξε στο ποτάμι και πήδησε μέσα ένω ό Ταρζάν έκανε το πρώτο του μακροβούτι στο ποτάμι.

'Η Τζέιν ήταν έτοιμη να πιάση το κουπί, όταν ξεπρόβαλε μέσα από το νερό το κεφάλι του Ταρζάν. 'Ο Ταρζάν ήθελε να την πειράξη και όπως συνήθιζε πλησίασε να της αναποδογυρίση τη βαρκούλα για να τη ρίξη στο νερό.

'Η Τζέιν άρχισε τις φωνές και ό Ταρζάν προσπαθούσε να τη ρίξη στο νερό. ώς που τα κατάφερε και την έριξε

Ήταν έτοιμη νά πιάση τὸ κουπὶ όταν ξεπρόβαλε μέσα ἀπὸ τὸ νερὸ τὸ κεφάλι τοῦ Ταρζάν.

μέσα. Τότε ἄρχισε τὸ κυνηγητὸ σὲ μακροβούτια καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀρκετὰ ὥστε νὰ φθάσουν κοντὰ στὸν παραπόταμο τοῦ «Βάλτου τοῦ Θανάτου» ὅπου ἦταν γεμάτος ἀπὸ κροκοδείλους.

—Τζέϊν, τῆς φώναξε, μὴν ἀπομακρύνεσαι.

Ἡ Τζέϊν ὁμως δὲν ἄκουε καὶ κολυμποῦσε ἀδιάκοπα. Ὁ Ταρζάν εἶδε τὸν κίνδυνο, κι' όταν ὑπελόγησε ὅτι δὲν θὰ τὴν ἔφθανε μὲ τὸ κολύμπι πήδησε στὴν στεριά, ἀρπάχτηκε σ' ἓνα μαυρόσχοινο κλαρὶ καὶ μ' ἓνα πήδημα βρέθηκε ἀπὸ τὴν ὄχθη ἀκριβῶς μπροστὰ τῆς.

Τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τὰ δυὸ χέρια μὲ δύναμι, τῆς ἔδωσε μιὰ κλωτσιὰ πρὸς τὰ πίσω καὶ τὴν ἔστριψε πρὸς τὸ καθαρό νερό. Γιατὶ λίγο ἀκόμα ἂν δὲν τὴν πρόφτανε θὰ ἔπεφτε σὸ βάλτωδες νερὸ καὶ θὰ πνιγόταν.

Ὅταν σὲ λίγο βγῆκαν στὴν ὄχθη νὰ ξεκουραστοῦν εἶδαν ἀπὸ μακριὰ τοὺς τρεῖς μαύρους μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ρακουτουαρισούα νὰ κυνηγοῦν κροκοδείλους ἀπὸ τὴν ὄχθη μὲ δικό τους σύστημα.

Ἔδεναν ἓνα σχοινί στή μέση ἑνὸς σκληροῦ κλαριοῦ ἀπὸ ἔβενου. Τὸ κλαρί αὐτὸ ποῦχε πάχος τρεῖς πόντους καὶ μήκος εἴκοσι πόντους ἦταν ξυμένο σουβλερὸ καὶ ὅπο τὶς δύο μεριές. Ὁ Ρακουτουαρισούα ἔπιανε μὲ τὴ φύχτα του τὸ ξύλο ἐνῶ οἱ ἄλλοι δύο κρατοῦσαν τὴν ἄκρη τοῦ σχοινοῦ ποῦ εἶχε μᾶκρος δέκα μέτρα. Βουτοῦσε ὁ Ρακουτουαρισούα τὴ φύχτα του μαζί μὲ τὸ ξύλο ὀρθίος μέσα στὸ ὄνοιχτὸ στόμα τοῦ κροκοδείλου. Ὁ κροκόδειλος πῆγαινε νὰ κλείσῃ τὸ τεράστιο στόμα του νὰ κόψῃ τὸ χέρι τοῦ μαύρου καὶ δὲν μποροῦσε πιά νὰ τὸ κλείσῃ γιατί οἱ δύο σουβλερές ἄκρες τοῦ ξύλου χωνόντουσαν πάνω καὶ κάτω στὸ

Μ' ἓνα πήδημα ἀπὸ τὴν ὄχθη ὁ Ταρζάν βρέθηκε κοντὰ στοὺς μαύρους.

Εἶδαν τὸν μαῦρο ἀνεβασμένο σ' ἓνα κλαρί καὶ νόμισαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ θηρίου τῆς Ζούγκλας.

βάθος τοῦ στόματος καὶ ἔμενεν ἐκεῖ. Τότε οἱ ἄλλοι δύο ποῦ κρατοῦσαν τὸ σχοινὶ τὸ τραβοῦσαν καὶ μαζί μ' αὐτὸ τραβοῦσαν καὶ τὸν καρφωμένο στὸ σουβλερὸ ξύλο κροκόδειλο, Ὁ Ταρζάν γελοῦσε μὲ τὸ τέχνασμά τους καὶ σὲ μιὰ στιγμή ἔτρεξε νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Πήδησε, σ' ἓνα κλαοὶ καὶ μ' ἓνα πήδημα βρέθηκε κοντὰ τοὺς.

Γέλασε ὅμως πολὺ ὁ Ταρζάν ὅταν εἶδε ἓνα ἀπὸ τοὺς μαύρους νὰ τὸν κυνηγᾷ ἓνας κροκόδειλος κι'

"Ένας κροκόδειλος με άνοιχτό το στόμα προχωρούσε κατ' επάνω τους.

αὐτὸς ἀναρρίχθηκε πάνω σὲ κάτι κλαριά νὰ γλυτώσῃ.

Ἐκείνη ὁμῶς τὴ στιγμὴ δύο ἄνδρες ἀπὸ τὴν συμμορία τοῦ Μπάρτ, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἡπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσι γιὰ -νὰ κάνουν κι' αὐτοὶ ἓνα μπάνιο στὸ ποτάμι ἀντίκρυσαν τὸ μαῦρο ἀρπαγμένο ψηλὰ ἀπὸ τὸ κλαρὶ καὶ νόμισαν ὅτι πρόκειται περὶ ζώου τῆς Ζούγκλας, κ' ἔτρεξαν κοντὰ νὰ δοῦν τί εἶδους θηρίο ἦταν νὰ τὸν κυνηγήσουν. Ὅταν ὁμῶς ἐπλησίασαν εἶδαν ὅτι τὸ ὑποτιθέμενο γι' αὐτοὺς ζῶον εἶχεν ἐξαφανισθεῖ κ' ἔψαχναν νὰ βροῦν μὲ τίς καραμπίνες ἔτοιμοι νὰ τὸ πυροβολήσουν.

ΙΣΩ ΤΟΥΣ ὁμῶς ἐρχόντουσαν καὶ ἄλλοι συντροφοὶ τοὺς οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ εἶδαν ρηχὰ τὰ νερὰ τοῦ παραποτάμου γδύθηκαν καὶ ἔπεσαν νὰ κάνουν μπάνιο.

Ποιὸς ὁμῶς τοὺς ὠδήγησε ἐκεῖ κοντὰ πρὸς τὸν παραπόταμο ;

Ποιὸς ἄλλος ἀπὸ τοὺς δέκα μαύρους, οἱ ὁποῖοι μισοῦσαν τοὺς λευκοὺς καὶ ἤθελαν νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσουν. Ἐτοὶ ξεσήκωσαν τὸν Ἀρχηγὸ Μπάρτ μὲ νοήματα, ὥς καὶ ὅλη

τῇ συμμορίᾳ φωνάζοντας διαρκῶς «Ταρζάν», «Ταρζάν». "Ὅτι θὰ τοὺς πῆγαιναν δῆθεν νὰ συνεννοηθοῦν μέ τὸν Ταρζάν, παρεξέκλιναν ἀπὸ τῇ φαρδεῖᾳ πλευρᾷ τοῦ ποταμοῦ νὰ τοὺς περάσουν ἀπὸ τὸν παραπόταμο. "Ἦξεραν οἱ μαῦροι ὅτι ὅποιος πατοῦσε σ' αὐτὸ τὸ νερὸ γλυτωμὸ δὲν εἶχε. "Ἡ οἱ κροκόδαιλοι θὰ τὸν ἔτρωγαν, ἢ ὁ βάλτος θὰ τοὺς ρουφούσε καὶ θὰ πνιγόντουσαν.

"Εἶσι οἱ μαῦροι μὲ νοήματα καὶ μὲ φωνὲς τοὺς ἔδειξαν τὸ πέρασμα τὸ ὁποῖον ἀπῆχε πεντακόσια μέτρα ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ κυνηγοῦσαν ὁ Ρακουτουαρισούα μὲ τοὺς δύο συντρόφους του καὶ ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν ποὺ χάצעυαν νὰ τοὺς βλέπουν νὰ κυνηγοῦν μ' αὐτὸν τὸν ἑξυπνο τρόπο κροκόδειλους.

"Ὁ Ἀρχηγὸς Μπάρτ νομίζοντας ὅτι οἱ δέκα μαῦροι μὲ τῇ λέξει «Ταρζάν» ἐννοοῦσαν προφανῶς τὸ πέρασμα, ἢ ἴσως τὸν τόπο ποὺ θαῦρiscαν κανένα μέρος μὲ διαμάντια ἔδωσαν ἐντολὴ νὰ ξεκινήσουν καὶ νὰ περάσουν μέσα ἀπὸ τὸ λιγοστὸ νερὸ τοῦ παραποτάμου στὴν ἀντικρυνὴ δχθῇ.

"Ἀλλὰ ὅπως εἶπαμε δύο τρεῖς θερκοίαιμοι βούτησαν πρῶτοι καὶ προχώρησαν πρὸς τὸ βαλτώδες μέρος.

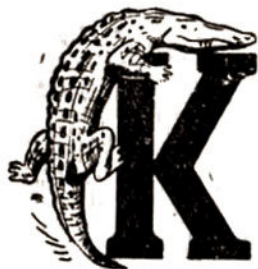
"Ἔδεσαν τὸν Ρακουτουαρισούα καὶ τοὺς δύο συντρόφους του πάνω σὲ τρία κοντάρια καὶ ἐτοιμάσθηκαν νὰ τοὺς σκοτώσουν.

Ποιός όμως ήταν ο τρόμος τους όταν σὲ ἀπόστασι τριακοσίων μέτρων πού βάδισαν μέσα στὸ νερό εἶδαν νὰ βουλιάζουν.

Ἀρχισαν τὶς φωνές. Τῇ στιγμῇ ἐκένη ἐνεφανίσθη κι' ἓνας κροκόδειλος ὁ ὁποῖος μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα προχωροῦσε ἐπάνω τους.

Μάταια προσπαθοῦσαν νὰ βγοῦν. Ὁ «Βάλτος τοῦ Θανάτου» τοὺς κατάπτε γιὰ πάντα καὶ ὁ κροκόδειλος πρόφτασε κι' ἄρπαξε τὸ χέρι ἑνὸς ἀπ' αὐτούς.

Μάταια οἱ σύντροφοί τους φώναζαν ἀπὸ τὴν ὄχθη. Τοὺς ἐβλεπαν νὰ βουλιάζουν καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ τοὺς προσφέρουν καμμιά βοήθεια.

ΑΤΑΚΟΚΚΙΝΟΣ ἀπὸ τὸ θυμὸ τοῦ ὁ Ἀρχηγὸς Μπάρτ πού ἔχασε τοὺς ἀνθρώπους του ζητοῦσε τώρα τὸν αἴτιο : καὶ αἴτιο τοῦ πνιγμοῦ τῶν συντρόφων του θεωροῦσε τοὺς δέκα μαύρους πού τοῦ φώναζαν διαρκῶς «Ταρζάν», «Ταρζάν» καὶ δὲν ἤξερε τί σημαίνει αὐτὴ ἡ λέξις.
—Νὰ τοὺς πιάσετε καὶ νὰ τοὺς τουφεκίσετε ! διέταξε.

Ἄδικα όμως ἔψαχναν νὰ τοὺς βροῦν. Οἱ μαῦροι εἶχαν ἐξαφανισθεῖ όταν εἶδαν τὸ κακό. Εἶχε ἀνοίξει ἡ γῆ καὶ τοὺς καταπιῇ.

—Ἐξαφανίσθηκαν ! φώναξε ὁ ὑπαρχηγὸς Ἀλμπέρτος.

—Νὰ μὴ γυρίσετε ἂν δὲν τοὺς βρῆτε ! διέταξε ὁ Ἀρχηγὸς Μπάρτ.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς συμμορίας τοῦ Μπάρτ σκόρπισαν στὰ περὶχωρα νὰ τοὺς βροῦν.

Μιά ὁμάδα, όμως, πού ἐρευνοῦσε τὶς ὄχθες τοῦ «Βάλτος τοῦ Θανάτου» ἀνεκάλυψε τὸ Ρακουτουαρισούα μὲ τοὺς δύο συντρόφους του πού κυνηγοῦσαν κροκοδείλους. Τοὺς νόμισε ὅτι ἦσαν ἀπὸ τοὺς μαύρους πού ἔδσκασαν καὶ τοὺς συνέλαβε. Τοὺς ἔφεραν μπροστὰ στὸν Ἀρχηγὸ Μπάρτ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τοὺς ἔβρισε καὶ τοὺς χτύπησε μὲ τὸ μαστίγιό του, διέταξε νὰ τοὺς δέσουν σὲ τρία κονιάρια καὶ νὰ τοὺς τουφεκίσουν.

ΑΠΟ ΤΟ 13ον

ΤΕΥΧΟΣ

Το Περιοδικό

“ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΣ

ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ „

Για να συγκεντρώση
τους φίλους μας και
αναγνώστες μας σε ά-
θλητικές ομάδες, κά-
νει μια εθγενική χειρο-
νομία :

Στις πρώτες 6 ομά-
δες που θα οργανω-
θούν και θα μας δώ-
σουν τα ονόματά τους
αποτελούμενας από 20
άτομα, θα χαρίση μια
Μ Π Α Λ Λ Α ΠΟΔΟ-
ΣΦΑΙΡΟΥ από τις καλ-
λίτερες ευρωπαϊκές
μάρκες.

Έμπρός, λοιπόν, φω-
τογραφηθήτε είκοσι ά-
τομα σε μια φωτογρα-
φία και περάστε από
τά Γραφεία μας Γερα-
νίου 45, 6-7 μ.μ.

Η παρορσα δήλωσις
ισχύει και για όλη την
Έλλάδα. Οι ομάδες
σας θα ονομασθούν

ΟΜΙΛΟΙ ΦΙΛΩΝ
ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Προσοχή

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

13ον ΤΕΥΧΟΣ

που θα κυκλοφορήση
ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ

23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1951

Θα είναι πανηγυρικών
και θα περιέχη :

- 1) Έκτακτον πολύχρω-
μον είκονογράφησιν
έξωφύλλου.
- 2) Μίαν συνταρακτι-
κήν περιπέτειαν του
Ταρζάν με τον τίτλο :
Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΑΙ Ο
ΤΡΕΛΛΟΣ ΜΑΓΟΣ.
- 3) Έναν ήρωα τον ΚΑ-
ΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑ-
ΛΙΑΝΟ, μια σε πολυ-
σχιδή και ήρωική πε-
ριπέτεια ενός Έλλη-
νος ναυτικού σε άφι-
λόξενες χώρες.
- 4) Τα ονόματα εκείνων
που έκέρδισαν στους
Διαγωνισμούς.
- 5) Προκήρυξι νέων δια-
γωνισμών με βρα-
βεΐα : ένα ποδήλατο,
ένα ραδιόφωνο, μπάλ-
λες ποδοσφαίρου και
άλλα πολλά.

ΟΙ κακόμοιροι οί μαῦροι τᾶχαν χάσει καὶ δὲν ἤξεραν τί νὰ σκεφθοῦν γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τῶν λευκῶν.

“Ὅτι ἐίδαν δμῶς νὰ τοὺς δένουν στὰ κοντάρια καὶ τοὺς λευκοὺς νὰ ἐτοιμάζουν τὰ ὄπλα τους γιὰ νὰ τοὺς σκοτώσουν τότε πιά δὲν κρατήθηκαν κι’ ἄρχισαν νὰ φωνάζουν :

—ΤΑΡΖΑΝ ! Ταρζάν σῶσε μας !

— Πάλι αὐτὴ τὴ διαβολεμένη λέξι «Ταρζάν» φωνάζουν, εἶπε ὁ παρχηγὸς Ἄλμπέρτος, ποὺ ἦταν ἐτοιμος νὰ διατάξῃ «πῦρ». Κᾶτι τὸ κακὸ θὰ μῶς συμβῇ πάλι ! Καὶ διέταξε νὰ λύσουν τοὺς μαύρους καὶ νὰ τοὺς φέρουν μπροστὰ τοῦ γιὰ νὰ τοὺς ρωτήσῃ τί εἶναι αὐτὸ τὸ «Ταρζάν» ποὺ φωνάζουν.

Ν Ο ΡΑΚΟΥΤΟΥΑΡΙΣΟΥΑ καὶ ἡ δύο σύντροφοί τοῦ δὲν ἤξεραν μὲ τὴ γλῶσσα τους νὰ τοὺς δώσουν νὰ καταλάβουν τί ἐσήμαινε «Ταρζάν», αὐτὸ δὲν ἄργησε νὰ τοὺς τὸ δείξῃ ὁ ἴδιος ὁ Ταρζάν, δταν ἄκουσε τὴν κραυγὴ τοὺς νὰ τοῦ ζητοῦν τὴ βοήθειά τοῦ.

Σὰν κεραυνὸς ἐπέπεσε πάνω στοὺς ἄνδρες τῆς συμμορίας καὶ μὲ τὰ πόδια τοῦ παρέσυρε τέσσερις ἀπ’ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἔρριξε χάμω.

Οἱ τρεῖς μαῦροι ἔβγαλαν κραυγὲς χαρᾶς, ἀλλὰ ὁ Ἄλμπέρτος σούφρωσε τὰ φρύδια τοῦ.

«Ποιὸς νὰ ἦταν αὐτὸς πάλι ποῦ πηδοῦσε σὰν γορίλλας καὶ ποῦ εἶχε σῶμα λευκοῦ ;»

Ὁ Ἄλμπέρτος ἦταν ξευπνος καὶ δὲν ἐπυροβόλησε. Διέταξε μάλιστα καὶ τοὺς ἄλλους νὰ κατεβάσουν τὰ ὄπλα. Κι’ ἐνῶ ὁ Ταρζάν βρισκόταν σὲ θέσι ἀμύνης ἀντίκρυ τοὺς ὁ Ἄλμπέρτος μ’ ἓνα χαμόγελο ρωτοῦσε :

—Ποιὸς εἶσαι ἐσύ ;

—Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ταρζάν !

—Ταρζάν ; Ὡστε αὐτὸ ἐσήμαινε ἡ λέξις τῶν μαύρων ; Ταρζάν. Ἐσένα ζητοῦσαν. ἐσένα γύρευαν.

—Ναί, ἐμένα φωνάζουν δταν κινδυνεύουν. Ἦρθατε στὴ Ζοῦγκλα νὰ κλέψετε τὰ καλὰ της. Πάρετε ὅτι θέλετε καὶ φύγετε. Νὰ μὴ πειράξετε δμῶς τοὺς ἀνθρώπους της.

Ὁ Ἄλμπέρτος ἔσπευσε νὰ βρῇ τὸν Ἀρχηγό τοῦ τὸν Μπάρτ γιατί ἔβλεπε ὅτι ἄλλαζε ἡ κατάστασις. Αὐτὸς ὁ Ταρζάν γι’ αὐτοὺς ἦταν ὁ οὐρανοκατέβητος θεός. Ἀπ’ αὐτὸν ποῦ μιλοῦσε τὴ γλῶσσα τους μποροῦσαν νὰ μάθουν πολλὰ πράγματα.

Ἔτσι ἀπὸ μιὰ γρήγορη συζήτησι ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Ὑπαρχηγὸς ἀπεφάσισαν νὰ καλοπιάσουν τὸν Ταρζάν.

Κ' ἐνῶ ἦταν ἔτοιμοι νὰ συζητήσουν μαζί τους εἶδαν μιὰ πεντάμορφη νέα σχεδὸν γυμνὴ κι' αὐτὴ ὅπως ὁ Ταρζάν, νὰ ἐμφανίζεται πηδώντας κι' αὐτὴ σὰν γορίλλας ἀπὸ κλαρί σὲ κλαρί καὶ νὰ στέκεται πλάϊ στὸν Ταρζάν.

—Τὶ συμβαίνει, Ταρζάν ;

—Αὐτοὶ οἱ λευκοὶ ἤθελαν νὰ σκοτώσουν τὰ τρία παλληκάρια τοὺς μαύρους.

Τότε ἡ Τζέιν ἀποτάνθηκε στὸν Ἀρχηγὸ Μπάρτ καὶ τὸν ἐρώτησε :

—Γιατὶ θέλατε νὰ τοὺς σκοτώσετε ; Τὶ σὰς ἔκαναν ;

Ὁ Μπάρτ ὁ ὁποῖος εἶχε μείνει κατὰπληκτος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της, ἀπάντησε :

—Γιατὶ ὠδήγησαν τοὺς συντρόφους μου σὲ ἕναν παρὰ-πόταμο καὶ ἐπνίγησαν.

—Ψέματα ! Ἀπάντησε μὲ τόλμη ἡ Τζέιν. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ μαῦροι βρισκόντουσαν μακριά. Ἦσαν μαζί μας καὶ κυνηγοῦσαν κροκοδείλους στὸ «Βάλτο τοῦ θανάτου».

Ὁ Μπάρτ τάχασε καὶ ψιθύρησε :

—Πιθανόν ! Πάντως εἶχα μαζί μου δέκα μαύρους οἱ ὁποῖοι διαρκῶς ἐμουρμούριζαν «Ταρζάν, Ταρζάν», κι' ἐγὼ μᾶς ὠδήγησαν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Κι' ὅταν οἱ πρῶτοι σύντροφοί μου μπῆκαν στὸ νερὸ κι' ἐπνίγηκαν, αὐτοὶ ἐξαφανίσθη-

καν.

—Καὶ γιὰ νὰ ἐκδικηθῇτε αὐτοὺς ποὺ πνίγηκαν πιάσατε τοὺς πρῶτους τυχόντας καὶ θέλατε νὰ τοὺς τουφεκίσατε. Βλέπω ὅτι εἴσθε ἄπειρος καὶ τοὺς νόμους τῆς Ζούγκλας δὲν τοὺς ξέρετε. Προσέξτε καλὰ γιατί ὅλα τὰ θηρία ὑπακούουν στὴν κραυγὴ τοῦ Ταρζάν καὶ μπορεῖ μέσα σὲ λίγη ὥρα νὰ τὰ φωνάξῃ καὶ νὰ σὰς κατασπαράξουν.

Οἱ σύντροφοι τοῦ Μπάρτ μόλις ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια ἄρχισαν νὰ τρέμουν. Αὐτὸς ὁ Ταρζάν ἦταν πανίσχυρος. Αὐτὸ σκέφθηκε καὶ ὁ Μπάρτ μὲ τὸν Ἀλμπέρτο κι' ἀποφάσισαν νὰ τὸν καλοπιάσουν.

Προσοχὴ

Τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ θὰ δημοσιευθοῦν στὸ 13ον τεύχος τὰ δονόματα τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς.

Τὸ προσεχές Σάββατον 27 Ἰανουαρίου 1951 θάρθῃτε ὅλοι στὰ Γραφεῖα μας Γερανίου 45, ὥραν 6 μ.μ. νὰ παρακολουθήσετε τὴν ἀπονομὴ τῶν βραβείων καὶ οἱ ἐπιτυχόντες νὰ λάβουν τὰ δῶρα τους.

— Έμεις δὲν ἤρθαμε
μὲ τὸ σκοπὸ νὰ σκο-
τώσουμε κανένα, εἶπε
ὁ Μπάρτ ἀλλ' ἀπλῶς
γυρέψαμε νὰ τρομο-
κρατήσουμε τοὺς μαύ-
ρους γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἐ-
πιτεθοῦν.

— Ἡ Ζούγκλα, εἶπε ὁ
Ταρζάν εἶναι ἡ πιὸ κα-
λὴ καὶ πιὸ ἡμερὴ ἀπὸ
τὶς πολιτείες. Ἐδῶ δὲν
σὲ πειράζει οὔτε τὸ ἄ-
γριο θηρίο ἂν δὲν τὸ
πειράξεις.

— Καλά.... Ἐμεις ἤρ-
θαμε νὰ σκοτώσουμε
ἄγρια θηρία.

Ἡ Τζέιν ψιθύρησε μὲ
τρόπο στὸν Ταρζάν
καὶ τοῦ εἶπε :

— Μὴν ἀπαντήσης !

Ἀπάντησε ὁμῶς ἐ-
κείνη καὶ εἶπε :

— Θὰ σὰς ὑποδείξω-
με ἔμεις ποιά θηρία
θὰ σκοτώσετε. Πρὸς τὸ
παρὸν ὅπως βλέπω ἔ-

χετε ἀνάγκη ἀπὸ ξεκούρασμα καὶ φιλοξενία. Σὰς προσκαλῶ,
λοιπόν, στὸ σπίτι μας νὰ μείνετε μερικὲς ἡμέρες καὶ νὰ συ-
ζητήσωμε σχετικῶς μὲ τὰ σχέδιά σας στὴ Ζούγκλα.

Ἡ χαρὰ τοῦ Μπάρτ ἦταν μεγάλη. Διέταξε νὰ μαζέψουν
τὰ πράγματά τους καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Ταρζάν καὶ
τὴν Τζέιν.

Ἡ Τζέιν ἡ γυναῖκα τοῦ Ταρζάν.

ΥΧΤΩΝΕ ὅταν ἔφθασαν στὴν καρ-
διὰ τῆς Ζούγκλας, ὅπου ἦταν τὸ
Βασίλειο τοῦ Ταρζάν. Ὁ Ρακου-
τουαρισούα κι' οἱ δύο σύντροφοί
του ἀκολούθησαν κι' αὐτοὶ τὸν
Ταρζάν.

Ὅταν ἔφθασαν στὴν καλύβα
ἡ Τζέιν διέταξε τοὺς τρεῖς μαύ-
ρους ν' ἀνάψουν ρητινωμένα κλα-
ριά νὰ φωτίσῃ ὅλο τὸ δάσος.

Ἐπειτα τοὺς ἔστειλλε νὰ μα-

ζέψουν φρέσκα φρούτα. Κρυφά όμως κάτι είπε στ' αὐτὶ τοῦ Ρακουτουαρισούα.

Ἡ Τζέϊν ἐτοίμασε ἓνα δείπνο ἀπὸ κρέατα ψητὰ σὲ φωτιά καὶ ἀπὸ φρούτα, καὶ προσέφερε εἰς ὄλους τοὺς φιλοξενουμένους τῆς ἓνα ποτὸ ποὺ ἔφερε ὁ Ρακουτουαρισούα μέσα σὲ ξερὲς κολοκύθες.

—Εἶναι τὸ κρασί τῆς Ζούγκλας, τοὺς εἶπε.

Κι' ὄλοι ἔφαγαν καὶ ἤπιαν μὲ πολλὴ ὄρεξι.

Μέσα ὁμως σὲ κεῖνο τὸ ποτὸ ἡ Τζέϊν εἶχε διατάξει τὸ Ρακουτουαρισούα νὰ ρίξει ἀπὸ τὸ λευκὸ χυμὸ ἑνὸς δέντρου τῆς Ζούγκλας. Ὁ χυμὸς αὐτὸς ἔφερνε λήθαργο, ὕπνο τουλάχιστον γιὰ πέντε ἡμέρες.

Ἔτσι ὅταν ἔφαγαν καὶ ἤπιαν ἔπασαν νὰ κοιμηθοῦν σὲ στρώμνες ἀπὸ ξηρὰ φύλλα ποὺ εἶχε ἐτοιμάσει ἡ Τζέϊν. Ὁ Μπάρτ καὶ ὄλοι οἱ σύντροφοι τοῦ δὲν ξαναξύπνησαν τὸ πρωτῆ.

Δὲν εἶχαν βέβαια πεθάνει. Εἶχαν ἀπλούστατα ἐξουδετερωθῆ.

Τότε ἡ Τζέϊν διέταξε τὸν Ρακουτουαρισούα νὰ καλέσῃ καμμιά δεκαριά μαύρους ἀπὸ κανένα χωριό. Μὰ δὲν πῆγε μακριὰ ὁ Ρακουτουαρισούα, γιὰτὶ κάπου ἐκεῖ κοντὰ εἶχαν κρυφτεῖ οἱ δέκα μαῦροι τοὺς ὁποίους ἐπεστράτευσε ὁ Μπάρτ νὰ τὸν βοηθήσουν κ' ἔπειτα γύρευε νὰ τοὺς συλλάβῃ γιὰ νὰ τοὺς σκοτώσῃ. Αὐτοὶ ὁμως εἶχαν ἐξαφανισθῆ καὶ παρακολουθοῦσαν κρυμμένοι ὅλη τὴ σκηνὴ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ταρζάν. Ἔτσι ἀκολούθησαν κι' αὐτοὶ τὸν Ταρζάν ἀπὸ μακριὰ.

Τοὺς ἔφερε, λοιπόν, ὁ Ρακουτουαρισούα. Τότε ἡ Τζέϊν διέταξε τοὺς μαύρους νὰ δέσουν τοὺς κακοὺς ἐκείνους ἀλλὰ νὰ μὴ τοὺς πειράξουν.

ΤΟΜΟΙ

« Περιπέτειες

στὴ Ζούγκλα »

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας ρωτοῦν τί θὰ γίνῃ μὲ τὴν πρώτη σειρὰ τῶν 6 τευχῶν. Τοὺς πληροφοροῦμε ὅτι δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο. Τὰ 6 πρῶτα τεύχη ἀποτελοῦνται ἀπὸ 192 σελίδες, ἐπομένως μπορεῖ νὰ γίνουν ὀγκώδης τόμος.

Καὶ ὅσοι δὲν μπορεῖτε νὰ τὸν δέσετε θὰ τοὺς φέρετε στὰ Γραφεῖα μας νὰ σᾶς τοὺς δέσωμε, μὲ μιὰ ἐλάχιστη ἐπιβάρυνσι.

Τοὺς ἔδεσαν, τοὺς ἔβαλαν σὲ δίχτυα καὶ τοὺς φορτώθηκαν.

—Καὶ τώρα νὰ τοὺς πᾶτε στὸ φίλο μας τὸ Ρωμιό, τὸ Μπακλώρη νὰ τοὺς βάλῃ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ καῖκια του καὶ νὰ τοὺς ἀδειάσει σὲ κανένα νησάκι. Νὰ τοῦ πῆτε πῶς δὲν θὰ ξυπνήσουν πρὶν ἀπὸ πέντε ἡμέρες. Στὸ ἀναμεταξὺ νὰ τοὺς ἔχει ἀφήσῃ καὶ νὰ φύγῃ γιὰ νὰ μὴν ξέρουν ποῦ βρίσκονται.

Ἔτσι ἡ ἐξυπνάδα τῆς Τζέϊν ἔσωσε γιὰ ἄλλῃ μιὰ φορὰ τὴ Ζοῦγκλα ἀπὸ τοὺς λευκοὺς ἐχθροὺς τῆς.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

Μιὰ νέα συγκλονιστικὴ περιπέτεια.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΜΑΓΟΣ

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ ἀναγνώστες μας τραγουδοῦν ἢ θέλουν νὰ μάθουν ἓνα τραγούδι, τοῦ συνιστοῦμε ν' ἀγοράζουν μὲ φανατισμὸ τό,

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἐπίσης νὰ συστήσουν νὰ τὸ ἀγοράζουν καὶ οἱ φίλοι τους.

Τὸ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ εἶναι στὸ εἶδος τοῦ τὸ πιδ συγχρονισμένο, ἐνήμερο καὶ πολιτισμένο περιοδικόν.

ΜΑΥΡΟΙ ΛΟΥΚΟΥΛΟΙ

Ἡ χαριτωμένη πωλήτρια.— Θὰ
τὸν φάτε ἐδῶ ἢ νὰ σᾶς τὸν τυλίξω στὸ χαρτί;

Τὸ Περιοδικό μας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ»,
θὰ χάριση στὶς πρώτες ἑξὶ ομάδες πού θὰ σχηματισθοῦν,
ὡς πρώτη ἀναγνώριση ἀπὸ μιά,

ΜΠΑΛΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Σχηματίσατε τὶς ομάδες σας, γράφτε μας ἢ ἐλάτε στὰ
γραφεῖα μας Γερανίου 45, 6—7 μ.μ. νὰ συνεννοηθοῦμε καὶ
νὰ δώσετε τὰ υποχρεῖα σας νὰ πάρετε τὶς ταυτότητες σας
ὡς μέλη τῶν ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ και οί Τουρκοί συχαίνονται, τὸ χοιρινὸ τὸ ἀπαγορεύει μάλιστα καὶ ἡ θρησκεία τους. Κι' ὅμως μιὰ χοιρινὴ μπριζόλα, ἓνα χοιρινὸ λουκάνικο, ἓνα χοιρομέρι εἶναι θαῦμα νοστιμάδας

Στὸ Λονδῖνο, στὸ Παρίσι μιὰ σούπα γελώνας (θαλασ-

σινῆς) εἶναι κάτι ἐκλεκτό, σ' ἄλλα μέρη ὅμως τὸ ἀηδιάζουν καὶ πού τὸ ἀκοῦν ἀκόμη. Τὸ ἴδιο κ.λ. μετὰ τὴ σούπα ἀπὸ μικροὺς βατράχους, ἔδεσμα γευστικώτατο καὶ ἀκριβώτατο στὰ παριζιάνικα καὶ στὰ λονδρέζικα ἐστιατόρια. Οἱ Ἴταλοὶ τρῶνε τὰ φεϊδία πού τὰ βρίσκουν νοστιμώτατα! Στὰ τραπέζια τῶν εὐγενῶν τοῦ Μεσαιῶνος ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐκλεκτὰ φαγητὰ ἦσαν οἱ γλωσσες τῶν φειδιῶν. Καθὼς καὶ τὸ φιλέτο τῆς ἀρκούδας.

Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἑκτωρ ἔτρεφε τὸν γιὸ του Ἀστυάνακτα μετὰ μυαλὰ ἄρκτων, λεόντων καὶ ἄλλων θηρίων.

Ἡ πατάτα, πού δὲν λείπει ποτε ἀπὸ τὸ τραπέζι στὴν Εὐρώπη, κι' ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἀπὸ τις συνηθέστερες τροφές, ἄργησε νὰ ἐπι-

κρατήσῃ. Ἀκόμη στὴν ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου 16ου στὴν Γαλλία, ὁ λαὸς τὴν συχαίνονταν κι' ἐνόμιζε πὼς γεννάει τὴ λέπρα. Ἐχρειάσθη πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ τὴν συνηθίσουν στὴν Εὐρώπῃ.

Ἀλογίσιο κρέας ἐφάγαμε κι' ἐμεῖς ἐδῶ στὸν πόλεμο

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΟΦΑΓΑΔΩΝ

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΑΓῃ

= Ο ἈΝΘΡΩΠΟΣ =

Πολλοὶ τὸ βοήκουν νόστιμο. Πρὶν ἀπὸ τὰ 1870- δὲν τὸ ἔτρωγε κανεὶς στὴν Εὐρώπῃ. Τὸ ἐσυνήθισαν στὸ Παρίσι πρῶτα στὴν πολιορκία τοῦ 1870. Ἐφαγαν τότε μουλάρια καὶ γαϊδούρια καὶ σκυλιὰ καὶ γάτες καὶ τὰ εὗρισκαν νοστιμώτατα. Ἐφαγαν καὶ ποντίκια καὶ τὰ βοήκουν πιὸ νόστιμα ἀκόμη. Οἱ γάτες καὶ τὰ σκυλιὰ πού σεργιάνισαν γιὰ κουνέλια καὶ λαγοὶ στὰ ἐστιατόρια, δὲν λογαριάζονται.

Οἱ Τάταροι τρῶνε τὸ ἀλογίσιο κρέας ὡμό. Κόβουν μπριζόλες καὶ τίς βάζουν κάτω ἀπὸ τὴ σέλλα τοῦ ἀλόγου των. Ὑστερα ἀπὸ μερικῶν ὥρων καβάλλα ἢ μπριζόλα γίνεται λουκούμι.

Στὴν Ἀφρικὴ τίς σαῦρες τίς παστῶνουν καὶ εἶναι ἐξαισιες στὴ γεῦσι.

Η ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΗ

"Ελ Ριάντ!
Η άπηγορευ-
μένη πόλις,
πού δέν έμο-
λύνθηκε πο-
τέ από μάτι
Εύρώ παΐου.
'Η πόλις του

ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

"Η μυστηριώδης "Ελ Ριάντ

"Ημν Σεούντ, του βασιλέως
της Άραβίας. Εΐνε σχεδόν ά-
γνωστη στόν ύπόλοιπο κόσμο.
Οι περισσότεροι χάρτες της
Γεωγραφικής 'Υπηρεσίας την
άγνοούν.

Οι πρόγονοι του "Ιμν Σε-
ούντ έχουσαν τό 19ο αΐωνα την
'Αραβία, πού είχαν κατακτή-
σει πρό ένός αΐωνος. Διωγμέ-
νοι άπ' τούς άντιπάλους των,
την οικόγένεια τών Ρασίντ,
κατέφυγαν στην Αύλη του έ-
μίρη του Κοβέϊτ.

Στήν άρχή όμως του αΐω-
νος μας, ό 'Αβδελ 'Αζίζ "Ιμν
Σεούντ, νέος τότε, ώραιος και
δυνατός, φιλοδόξησε νά ξανα-
γυρίση στό θρόνο των προγό-
νων του. Συγκέντρωσε λοιπόν
μερικούς πιστούς, λίγες καμή-
λες, μερικά τουφέκια... και ξε-
κίνησε γιά τη μεγάλη περιπέ-
τεια. Δυό χρόνια άργότερα,
είχε έγκατασταθή στην πρω-
τεύουσά του "Ελ Ριάντ κι' εί-
χε διώξει τόν "Ιμν Ρασίντ,
προυτατεύόμενο του Σουλτά-
νου της Τουρκίας. Στά 26 χρό-
νια, ήταν κι' άλλας βασιλεύς
μιάς έρήμου.

Σάν όλους τούς βασιλείς,
εΐρισκε πολύ μικρό τό βασι-
λειό του κι' όνειρευόταν κατα-
κτήσεις. Δέν ήταν δύσκολο
νά έπεκτείνη την έξουσία του

ο' δλόκληρο
την άραβ.κή
χερσόνησο...
Νίκησε τόν
έμίρη Χου-
σεΐν της Χε-
τζάζης, τοΰρ
κο άξιωμα-

τικό και τό 1924, κατέλαβε τη
Μέκκα, τη Μεδίνα και την
Τζέντα, την μέλλουσα πρω-
τεύουσά του. 'Η περιπέτεια
είχε τελειώσει.

"Η πρώτη του πρωτεύουσα,
ό "Ελ Ριάντ,—όπως διηγούν-
ται μερικοί "Αραβες—άποτε-
λείται από κάμποσα άσπρα
και ρόζ σπίτια. τετράγωνα
σάν κουριά, στημένα πάνω στό
φλογισμένο βράχο. Τό παλάτι
του "Ιμν Σεούντ καταλαμ-
βάνει τό μεγαλύτερο μέρος
της πόλεως. Τό έσωτερικό του
είνε ώραιό, σάν παράδεισος,
μέ άνθισμένους κήπους και
συντριβάνια. Στή μιá πλευρά
του βρίσκονται τά ιδιαίτερα
διαμερίσματα του βασιλέως.
τών τεσσάρων νομίμων συζύ-
γων του και των γυιών του.
Δίπλα ύψώνεται τό τζαμί, και
πιό πέρα οι άπέραντοι σταύ-
λοι μέ τά 100 άλογα, άπ' τά
όποια τά 10 είνε διαρκώς έ-
τοιμα και σελλωμένα.

Τό κτίριο του χαρεμιού ά-
ποτελεί ένα τετράγωνο γύρω
άπό ένα θαυμάσιο κήπο. Εΐνε
στολισμένο μέ ώραιότατο ά-
ραβουρνήματα από ρόζ μάρ-
μαρο. Τό χωρίζει άπ' τό ύπό-
λοιπο παλάτι μιá μεγάλη πόρ-
τα, πού κλείνει τη νύχτα. 'Ε-
κεί μέσα ζούν φυλακισμένες

οι 182 γυναίκες του βασιλέως της Αραβίας. Περνούν τον καιρό τους με προσευχές, μουσική ή ραπτική. Οι υιοί του βασιλέως τις επισκέπτονται και κουβεντιάζουν μαζί τους με οικειότητα, ξαπλωμένοι σε παχιά χαλιά. Έκτός απ' αδελφούς, κανείς άντρας δεν έχει το δικαίωμα να μπει στο χαρέμι.

Κάπου-κάπου ο Ίμπν Σεούντ πηγαίνει περίπατο τις γυναίκες του με τα έκατό παλιά φόρτ που του πούλησε ένας Άμερικανός αντιπρόσωπος του εργοστασίου. Τώρα διαθέτει κι' ένα αεροπλάνο, δώρον του Προέδρου Ρούζβελτ, και ρίχνει κλήρο κάθε βδομάδα για να διαλέξει εκείνες που θα πάρουν το «βαπτισμα του άερος».

Η Έλ Ριάντ είχε η πόλις της... αύστηρότητας. Άπαγορεύονται σ' αυτή το γέλιο, οι διασκεδάσεις, ο χορός, τα γραμμόφωνα, τα ραδιόφωνα... Η Έλ Ριάντ μοιάζει σαν ένα μοναστήρι του Μεσαίωνα. Είναι η πόλις των προσευχών, αντίζηλος της Μέκκας. Και φρουρείται άγρυπνα, για να μη πλησιάση κανείς ξένος.

Κάθε οίονπνευματώδες ποτό άπαγορεύεται. Οι κάτοικοι πίνουν μόνο χυμούς φρούτων.

Ένα θρησκευτικό Συμβούλιο, έγκατεστημένο στην Έλ Ριάντ, εξέτάζει κάθε απόφασι του βασιλέως της Αραβίας, για να ιδη άν συμφωνη με το Κοράνιον. Η συμβουλή του Ισοδυναμεί με διαταγή. Ποτέ ως τώρα δεν την παρήκουσε ο Ίμπν Σεούντ.

Το Συμβούλιο αυτό επέτρε-

ψε στον Ίμπν Σεούντ να παραχωρήση στους Άμερικανούς κυτάσματα πετρελαίου, υπό τον όρον όμως να μείνουν οι «άπιστοι» μακριά απ' τους ιερούς τόπους. Επίσης έδωσε την άδεια στους Άραβες να εργοσθούν σ' αυτές τις πετρελαιοπηγές. Γεννήθηκε τότε το έρώτημα μήπως είχε άμάρτημα να παραβιοσθούν τα σπλάγχνα της γης του Άλλάχ... Έπειτα όμως από μακρά σύσκεψι, το Συμβούλιο άπάντησε άρνητικά.

Τελευταίως, το Συμβούλιο έπεδοκίμασε την απόφασι του Ίμπν Σεούντ να επισκεφθ η βασίλεα της Αιγύπτου Φαρούκ. Έτσι συμφιλιώθηκαν πολιτικά και θρησκευτικά δυο χώρες χωρισμένες από προαιώνιο μίσος. Είναι ίσως το πρώτο βήμα προς την πραγματοποίηση της μεγάλης Αραβικής Αυτοκρατορίας που όνειρεύθηκε πάντα ο Ίμπν Σεούντ.

Ένα έντομο—άεροναύτης.

Είναι γνωστόν ότι όλα τα έντομα δεν έχουν φτερά.

Δυο Άμερικανοί φυσιοδίφαι ανέγλυψαν τελευταία ένα έντομο το οποίο χρησιμοποιεί μια καταπληκτική μέθοδο για να πετά. Έκκρινει ένα υγρό το οποίο έχει την παράξενην ιδιότητα να μετατρέπεται σε μπαλόνι, με την βοήθεια του οποίου και άννυφώνεται στον άέρα. Το μπαλόνι αυτό έχει περίμετρο 7 χιλιοστομέτρων, δηλαδή δυο φορές το μήκος του έντόμου.

ΚΑΤΑ γε-
νικὸ κα-
νόνα, τὰ πε-
ρισσότερα
θηρία εἶναι

λαίμαργα, ἡ-
λίθια, ἀπληστα, ἐπίμονα καὶ
ξεροκέφαλα. Αὐτὰ τὰ ἐλατ-
τώματά τους εἶναι ἡ βίασις,
ἐπάνω στὴν ὁποία στηρίζον-
ται τὰ σιρατηγήματα καὶ οἱ
παγίδες τῶν τετραπέρατων ἰ-
θαγενῶν γιὰ νὰ τὰ καταστρέ-
φουν.

Τὰ τεχνάσματα λοιπὸν τῶν
ἰθαγενῶν κατὰ τῶν θηρίων
εἶναι ἀπλούστατα, ἔξυπνα καὶ
ἐντελῶς ἀδάπανα.

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπ' τοὺς πύ-
θωνες τοὺς βόες, καὶ τὰ ἄλλα
γυγάντια ἐρπετά. Μόλις ση-
μειωθῇ ἡ παρουσία κανενὸς
τέτοιου φειδιοῦ μέσα σὲ κα-
νένα χωριό, οἱ ἰθαγενεῖς γιὰ
νὰ τὰ ἐξωλοθρεύσουν, μετα-
χειρίζονται τὸ ἐξῆς σιρατή-
γημα : Σ' ἓνα σπίτι ἢ καὶ σὲ
περισσότερα, ἀνοίγουν μιὰ
τρύπα στὸν τοῖχο καὶ ἀκριβῶς
ἴσια στὸ ἐπίπεδο τοῦ δρόμου
καὶ τόσο μικρὴ ὥστε νὰ χο-
ράῃ τὸ ἀρκετὰ χοντρὸ κορμὶ
αὐτῶν τῶν φειδιῶν, νὰ περά-
σῃ ἀνάμεσά της. Ἐξω στὸ δρό-
μα καὶ ἀκριβῶς μπροστὰ στὴν
τρύπα, δένουν ἓνα μικρὸ γου-
ρουνάκι, τὸ ὁποῖο μὲ τὴ μυ-
ρουδιὰ τῆς σάρκας του καὶ

ΠΩΣ ΕΞΩΛΟΘΡΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΘΗΡΙΑ

Τὰ τεχνάσματα τῶν ἰθαγενῶν

μὲ τοὺς γούλ-
λισμούς του
τραβάει τὸ
γυγάντιο ἐρ-
πετὸ πρὸς
τὸ μέρος του.

Συγχρόνως ὁμως, μέσα στὸ
σπίτι πειὰ καὶ ἀκριβῶς ἓνα-
δὺο μέτρα μακρύτερα ἀπ' τὴν
τρύπα—στὴ μέση τοῦ δωμα-
τίου δηλαδὴ — δένουν ἄλλο
ἓνα γουρουνάκι.

Τὸ φεῖδι καταφθάνει. Βλέ-
πει τὸ ἔξω γουρουνάκι, τὸ
πλησιάζει καὶ ἀδιαφορῶντας
γιὰ τὶς φρικιαστικὰ κραυγὰς
του, τὸ λούζει μὲ ἄφθονο σά-
λιο γιὰ νὰ τὸ καταπιῇ εὐκόλα.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὸ φεῖδι σα-
λιώσκει καλὰ-καλὰ τὸ γουρου-
νάκι, ἀνοίγει ὕστερα τὸ πε-
λώριο καὶ ἔλαστικό στόμα του
καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ καταπίνῃ.
Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὸ ἄλλο
γουρουνάκι ποῦναι ἀπὸ μέσα
ἀρχίζει καὶ αὐτὸ νὰ φωνάζῃ.
Τότε τὸ λαίμαργο φεῖδι τρυ-
πώνει μέσα γιὰ νὰ φάῃ καὶ
τὸ ἄλλο. Ὅλοκληρο ὁμως δὲν
χωρεῖ νὰ μπῇ, γιατί ἡ κοιλιά
του εἶναι φουσκωμένη. Μὴ
μπορῶντας λοιπὸν νὰ περάσῃ
ὁλόκληρο χώνει μέσα τὸ κε-
φάλι καὶ μέρος τοῦ σώματός
του. Καταπίνει καὶ τὸ ἄλλο
γουρουνάκι, φουσκώνει καὶ
δὲν μπορεῖ νὰ βγῇ ἀπ' τὴν τρύ-
πα καὶ τὸ σκοτώνουν.

ΟΠΩΣ είναι γνωστό, ἡ φώκια εἶναι ἀμφίβιο, μπορεῖ δηλαδή νὰ ζῇ καὶ στὴν ξηρὰ καὶ στὴ θάλασσα. Τὸ ζῶο αὐτὸ ὅσο καὶ ἂν θεωρεῖται κουτό, δὲν στερεῖται ἐν τούτοις νοημοσύνης, ὅταν δὲ γυμναστῇ μπορεῖ καὶ κάνει

πολλὰς δουλειὰς. Κατωιέρω δημοσιεύουμε μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα ποὺ δείχνουν τὴ νοημοσύνη μὲ τὴν ὁποία εἶναι προικισμένες οἱ φώκιες.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος Β' ὁ ὁποῖος πνίγηκε τὸ 1896 στὴ λίμνη τοῦ Στάρνεμπεργκ, μεταχειριζόταν μιὰ γυμνασμένη φώκια ὡς θαλάσσιον ἵππον! Τὴν ἔξευε δηλαδή σὲ μιὰ ἐλαφρὴ βάρκα πάνω στὴν ὁποία ἔμπαινε ὁ ἴδιος ὠδηγώντας τὴν φώκια μὲ ἡνία. Ἡ φώκια πειθήνια σὰν πραγματικὸ ἄλογο τραβοῦσε τὴν βάρκα μέσα στὴ λίμνη σὲ ὅποιαν διεύθυνσι ἤθελε ὁ βασιλεὺς.

* *

Πρὸ ἐτῶν στὸ Παρίσι ἓνας γυμναστὴς εἶχε γυμνάσει μερικές φώκιες ποὺ ἐκτελοῦσαν πράγματα ἀληθινὰ περιεργα: Τρεῖς φώκιες καθόντουσαν σ' ἓνα ψηλὸ μέρος ὃ δὲ γυ-

μναστὴς τοποθετοῦσε μπροστὰ στὴν πρώτη φώκια μιὰ κιθάρα, στὴν δευτέρη ἓνα τύμπανο καὶ στὴν τρίτη ἓνα ζεύγος κύμβαλα.

Ἄμα ὁ γυμναστὴς ἔδινε τὸ σύνθημα, τὸ περιεργὸ αὐτὸ τριὸ ἀρχίζε νὰ παίξῃ μουσικὴ.

Κάθε φώκια χτυποῦσε τὸ ὄργανο ποὺ βρισκόταν μπροστὰ της. Ἡ πρώτη μάλιστα σὰν νὰ ἤθελε νὰ ξεπεράσῃ τις ἄλλες δὲν ἔπαιζε μόνον τὴν κιθάρα της, ἀλλὰ καὶ τραγουδοῦσε! Δηλαδή ἔβγαζε μυκηθμοὺς ρυθμικοὺς καὶ ἀρμονικοὺς, ὅσο ἀρμονικοὶ βέλαια μποροῦν νὰ εἶναι οἱ μυκηθμοὶ μιᾶς φώκιας.

Ὑστερα ἀπ' αὐτὸ τὸ γύμνασμα ὁ γυμναστὴς τοποθετοῦσε μπροστὰ σὲ μιὰ φώκια ἓνα τροχὸ ἀκονίσματος, ἡ δὲ φώκια βάζοντας τὸ πόδι της προσπαθοῦσε νὰ τὸν κἀνῃ νὰ γυρίσῃ ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα.

Μιὰ ἄλλη φώκια μετὰ, ἐνῶ ἔπαιζε ἡ μουσικὴ.... χόρευε, ἐνῶ ἄλλες φώκιες... κἀπνίζαν, ἔχοντας στὰ στόματά τους τεράστιες λίπες.

Κατόπιν οἱ φώκιες... πυροβολοῦσαν. Τραβοῦσαν μὲ τὸ πόδι τὴ σκανδάλη ἐνδὸς ὄπλου.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Η ΦΩΚΙΑ

‘Αγαπητοί μου ἀναγνώστες

‘Επειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τὴν ‘Επαρχία δὲν ἔλαβαν τὰ φύλλα ἐγκαιρῶς, μᾶς παρεκάλεσαν νὰ ἀναβάλλωμε τὴν λήξιν τοῦ διαγωνισμοῦ γιὰ τὸ ἐπόμενο κ’ ἔτσι νὰ προφτάσουν κι’ αὐτοὶ νὰ λάβουν μέρος στὸ διαγωνισμό. Τοὺς δώσαμε. λοιπόν, αὐτὴ τὴ μικρὴ προθεσμία. Πιστεύω νὰ μὴν ἔχετε ἀντίρρηση κι’ ἐσεῖς ἀφοῦ πρόκειται γιὰ συναδέλφους τῆς ‘Επαρχίας.

‘Ετσι στὸ 13ο θὰ δημοσιευθοῦν αἱ ὀρθαὶ λύσεις καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων πού ἔστειλαν ὀρθὰς λύσεις.

‘Απαντοῦμε τώρα στοὺς ἀναγνώστες μας: Ν. Φι ο ρ ῆ ν: Τεύχη μποροῦμε νὰ σᾶς στείλωμε πρὸς δοχ. 1.500 ἑκοστον γιὰ σᾶς ταχυδρομικῶς. ‘Ε π. Πα ν δ ῆ ν: Σὲ κάθε ὄμιλο φίλων τῆς Ζούγκλας θὰ χαρίσωμε μιὰ μπάλλα ποδοσφαίρου. Νὰ περάσετε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας νὰ συνεννοηθοῦμε γιὰ τὸν καταρτισμὸ τῆς ὁμάδος. Κ. Π ρ ο ν σ ί τ η ν: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς εὐχές. Τεύχη 4 καὶ 6 ἀπεστάλησαν. Ν. Τ σ α γ κ α λ ί δ η ν: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. ‘Ελάβαμε. Σ τ έ φ. Κ ο λ ά γ γ η ν: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς εὐχές. Δυστυχῶς πρὸς τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχει ἄλλο χαρτί. Τὸ βλέπομε κι’ ἐμεῖς, μὰ τί νὰ κάνουμε; Πα ν. Π ά τ σ η ν: Πρέπει νὰ γίνουν 20 τὰ μέλη. Σὲ κάθε ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας τὸ περιοδικό μας θὰ χαρίσῃ μιὰ μπάλλα ποδοσφαίρου. Νὰ μᾶς στείλετε λεπτομέρειες καὶ ὀνόματα γιὰ νὰ σᾶ; ἐκδώσουμε ταυτότητα.

‘Απὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους

‘Ο Θρυλικός, ὁ Δυναμικός καὶ ὁ Θυελλώδης “Ἑλλην

ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ
 στὴν πρώτη του καταπληκτικὴ Περιπέτεια
 ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ
 γιὰ πρώτη φορὰ τὸν “Ἑλληνα
ΚΑΠΕΤΑΝ
ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟ

Λύσεις τελευταίες μέχρι της 12-1-51

Δι' όλα τὰ τεύχη διὰ ΜΙΚΡΟΥΣ καὶ διὰ ΜΕΓΑΛΟΥΣ οἱ κάτωθι :

Ε. Κοκκινάκης (Σητεία), Κ. Μπίτσος (Πρέβεζα), Ι. Παπουτῆς (Σέρραι), Δ. Στελάκης (Καλάμαι), Παν. Δημᾶς (Ἀθῆναι), Κ. Ζορμπᾶς (Κέρκυρα), Γ. Κορώτσης (Μέγαρο), Α. Λυμπέρης (Θῆβαι), Β. Γεωργακόπουλος (Κέρκυρα), Ν. Σκιαδᾶς (Λάρισα), Γ. Καρυοφύλλης (Πειραιεύς), Μ. Μαγγιώρος (Πειραιεύς), Μαρία Τσούμα (Πειραιεύς), Ε. Ξηρομάμμος (Ἀθῆναι), Ι. Θωμᾶς (Ὑμητός), Στέφ. Κολάγγης (Κέρκυρα), Ἀπ. Καραγεωργίου (Σουφλί), Ι. Μοσχίδης (Γιαννιτσᾶ), Ι. Χριστοδουλίδης (Τρίπολις), Γ. Ι. Γιωργάκης (Ἰτέα), Γ. Ψαρρᾶς (Δράμα), Ἀν. Καλούδης, Κ. Κριτσᾶς (Ἀλεξ]πολις), Χ. Παπακίτσος (Κῶ), Ι. Σονιάδης (Ὀρεστιάς), Γ. Παρθενίου (Πειραιεύς), Ἀπόστ. Καραγεωργίου (Σουφλί), Γ. Σπάθης (Πειραιεύς), Μ. Τσούμα (Πειραιεύς), Ε. Τάλιος (Ἀγιάσος), Π. Πάτσης (Λαγκαδία), Γ. Σταύρου (Ἀθῆναι), Ἀπ. Ἀποστολάκης (Κῶς), Ἀθ. Γκέσσας (Πτολεμαῖς), Κ. Φίλτσος (Ἀθῆναι), Ἀγγ. Ζορμπᾶς (Κέρκυρα), Ν. Βούλγαρης (Λεχαινά), Α. Κοσμίδης (Ταμπούρια), Ε. Τάντσης (Ἑδεσσα), Ε. Στεφανόπουλος (Ἀθῆναι), Ν. Τσαγκαλίδης (Γρεβενά), Β. Μούσχος (Αἴγιον), Τ. Ράλλης (Αἴγιον), Γ. Παπασταύρου (Αἴγιον), Γ. Χουλιαρᾶς (Βόλος), Θ. Γιαβρόπουλος (Βόλος), Φ. Βουλισμάς (Πειραιεύς), Ε. Μορφιαδάκης (Κιλκίς), Ἀννα Ψαράκη (Χανιά), Σπ. Σουλιαντζῆς (Κορωπί), Ι. Ἀναστασᾶκος (Παγκράτι), Στ. Κολάγγης (Κέρκυρα), Α. Δημητριάδης (Πτολεμαῖς), Α. Ρουμελιώτης (Τρίπολις), Ἑμ. Σαρίδης (Ξάνθη), Π. Δημᾶς (Ἀθῆναι), Δ. Τζαμαλῆς (Ἀθῆναι), Ι. Λεοντιάδης (Ὀρεστιάς), Η. Παπανικολάου (Λάρισα), Κ. Μπάκος (Ἡράκλειον), Ἀθ. Φιλιππίδης (Καβάλλα), Ἀθ. Δερβίσης (Πτολεμαῖς), Αἰκ. Τρακοπούλου (Ἀθῆναι), Ε. Μανωλαράκης (Τζιτζιφιές), Δημ. Στεργιούλης (Μουζάκι), Ἀπ. Πινακούλιας (Μουζάκι), Διον. Πετρόπουλος (Χαλάνδρι), Ἀν. Κοσμίδης (Ταμπούρια), Γ. Λορέντζος (Καίσαριανή), Στέφανος Μπάρμπας (Κέρκυρα), Σωτ. Θεοδόσης (Κέρκυρα), Ἀλ. Μαντάς (Ἀθῆναι), Β. Ζερβουδάκης (Βοτανικός), Ν. Λογοθέτης (Δαφνί), Σπ. Πριόβολος (Κέρκυρα), Δ. Σαλῆζας (Ρέθυμνον), Ἑμμ. Σαρίδης (Ξάνθη), Π. Καλαφώνης (Μαριόπουλον), Ι. Λεονταρίδης (Ὀρεστιάς), Ι. Κοντέας (Καλάμαι), Ζ. Μαρκάκης (Ρέθυμνον), Ἀχ. Τσάκαλος (Ἀσπρόπυργος).

Οἱ πρῶτες ὁμάδες φίλων τῆς Ζούγκλας.

ΠΟΛΥΔΡΟΣΟΝ (Χαλάνδρι).

Νικόλ. Πανδῆς, Δημ. Κοζαδίνος, Νικ. Κονδύλης, Ἰωάν. Πανδῆς, Ἀγγ. Καντάρης, Ι. Λρίτσας, Ι. Καρπανδύνης, Σταμ. Ἐγγλέζος, Σωκρ. Ἐγγλέζος.

ΛΑΓΚΑΔΙΑ :

Παν. Πάτσης, Ἰωάν. Μανδέλλος, Ἀν. Κάπος, Γ. Κουρῆς, Δημ. Τριᾶδης, Δημ. Γιαννικόπουλος, Ἀθαν. Κουρῆς.